

ကုသိုလ်မဂ္ဂ

ဓာတ်ညွှန်း-စိုးသီဟ

မိုက်ပဲခြင်း၏နောင်တ

BURMESE CLASSIC

MYATLINN

ဗုဒ္ဓ ဓမ္မ ရုပ်ပြ

အေးလွင်သန့် (လူမှုစေတနာ) စီစဉ်သည် 19 OCT 20

ထုတ်ဝေသူ

ဦးဟန်စိန် (ကျီတော်ရုပ်ပြလစဉ်)

အခန်း(၄၀)၊ တိုက်- ၂၆၊ ၁၂-လမ်း၊ ၄၉-ရပ်ကွက်

ဒဂုံဆိပ်ကမ်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

အတွင်းနှင့် မျက်နှာပုံးပုံနှိပ်

ဒေါ်ခင်ချိုချိုမြင့်

ကောင်းဆုအောင်ဆက်

အမှတ်(၅၂/ခ) ရွှေယင်းမာလမ်း၊

၁၃-ရပ်ကွက်၊ ရန်ကင်း။

ပထမအကြိမ်၊

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ

အုပ်ရေး - ၅၀၀ အုပ်

တန်ဖိုး - ၁၀၀၀ ကျပ်

အထက်မြန်မာပြည်

နဂါးစာပေ (မန္တလေး)၊ ထွန်းဦးစာပေ (မန္တလေး)

ဗုဒ္ဓပွင့်ဝေ စာပေ

၀၉ ၄၃၁၂၈၅၁၈

၀၉ ၂၅၄၂၅၆၈၅

၀၉ ၂၅၄၂၁၃၁၄၂

‘လောကကို တရားဖြင့် စောင့်ရှောက်သူအား
တရားတော်မှ ပြန်လည်စောင့်ရှောက်ကြစေကုန်သတည်း’

မာတိကာ

- ၁။ ကုသိုလ်တပဲ ငရဲ တစ်ပိဿာ ၁
- ၂။ နတ်ပြည်ကိုပို့ပေးသူ သမီးအလိမ္မာ ၅၇
- ၃။ ကာမေသုကံ ငရဲမှာခံ ၈၉

အတွင်းဖောင်
တံဆိပ်ခေါင်း - ၀၅ ၂၅၀၂၄၃၃၂၇

ကုသိုလ်တရား... ငရဲတရားသာ..

BURMESE CLASSIC

တောတောင်ကြီးလှေသာသန့်.....
ကျေးငှက်သာရကသံများ၏
အသံတို့ဖြင့်..အုဆွံလျက်..ရှိ
သည့်...။အတော်သပ်စားစေ
ဆိုတွင်...ချော့တစ်ကောင်၏...
လောကသံကို...ကြားရပြီးမှ...
ထိုအသံသာသန့်...ပျောက်ကွယ်
သွားခဲ့ရလေသာသန့်.....

မှဆိုကြီး...။ဟဟ အတွက်...ထိုအသံများ
သာသန့်...ကြီးစွာလော...အနောင်အသက်
ပင်...ဖြစ်သည့်...။သည့်ကနေမှမှ...
ဘယ်လို...ဖြစ်နေသလဲ...မသိ...။သာ
ကောင်...ခြေရာကိုပင်...ခံ၍...မပိန့်...
ကောင်...ဖြစ်နေရသည့်...။

အိမ်က...ထွက်လာခဲ့ဖူးတဲ့မှာ...
နေ့တက်ပင်...ကျွန်းတော့မခွဲ...
ယခုထက်ပင်...သားကောင်...
တစ်ကောင်ကိုပင်...ပိုင်ပိုင်ခွင့်...
ဖမ်းမိမနေနိုင်လော...။" ဘယ
သခွဲ...လေးနှင့်မြွှားကိုကိုင်
ကာ...တောနက်ထဲသို့...ကျွန်ုပ်
မာမိ...ကျွန်ုပ်တို့လာခဲ့သခွဲ...။

SUMMER
CLASSIC

သူ...သခွဲ...နေပြန်တော့တွင်...ပြိုင်ဘက်
ကင်းလော...လေးယာမားတစ်ဦးဖြစ်သွား
ကောင်ကင်းမြင်တွင်...ပျံသန်းနေလော...
တက်ကိုပင်...မြွှားတစ်ခင်းတည်းနှင့်...သုံး
လေးကောင်ကျဟော...ပစ်လိုက်...ဖြစ်
သခွဲ...။

ဘယ...သခွ်..လေးပစ်ဘာ...
တော်သခွ်..ဖဟူဝါ...ခွန်ဘား
သခွ်..ငြိမ်းမားလှသုပြစ်သခွ်..
တစ်ခါက...တောထဲတွင်..ကျား
တစ်ကောင်နှင့်...ရင်ဆိုင်တိုင်းမိရာ...
မြှားနှင့်...ထုတ်ပစ်ရန်...အချိန်...
ရေပိုက်သဖြင့်... ..

ကျားသခွ်...သူ့အပေါ်...ခွန်
အုတ်သခွ်... ..

ဘယ...သခွ်..မတော်သဘာ
လော..အခြေအနေတွင်..ကျား
နှင့်..နယ်နိမိတ်ရတော့သခွ်..
နေထိုင်သော...ကျားသခွ်
ဘယ...၏..လက်ချက်ဖြင့်...
အသက်ထွက်သွားခဲ့ရသခွ်..

ကျားကို... အရှင်တို့ကဆိုက်ပြီး...
အလေးမခံပေးခဲ့ဘူး... ဘာဟု
သတိ... မဖြုတ်ရွာ... တွင်...
အမည်... ငြိမ်းလာခဲ့သတိ... ..

သူ့ အမည်... ဘာဟု... ဟု... ခေါ်တွင်ရခြင်း
မှာ... ရွာတွင်... ကပ်ကြီးသုံးပါးအနက်...
ရောဂါဝေဒနာ ကပ်ကြီး... ဆိုက်သော
အချို့တွင်... သူ့ကို... မွေးဖွားခဲ့သော
ဤအခါ... ပြုလုပ်သတိ... ..

ဒါဟု... ဆွေမျိုးများက... ကလေးမခံ
ရောက်... ပြုကြပါသည့် အထဲတွင်...
ပါးစွာခံကြသော်လည်း... ဘာဟု
မှာ... ကျန်ရစ်ခဲ့လေသတိ... ..

ဘယ...ကို...ရွာတစ်ရွာမှ...လူ
တစ်ယောက်က...သနားပြီး...
မွေးစားရန်...ကောက်ယူခဲ့သော
ခဲ့လေသည်။.....

ဘယ...ငါ့နှစ်ဘားအရွယ်တွင်...
ထိုရွာကို...နှိပ်သားစားပြုများ...ဝင်
ရောက်...စီးနင်းပြီး...ရွာလုံးကျွတ်
တိုက်ခိုက်ကြသည်။.....

လူသတ်...ပစ္စည်းလု...မိမိမပျို
လေးများသာမက...အဖို့လည်း
မရှောင်...လင်ရှိမယဘေးလည်း
မရှောင်...မတရားပြုမူပြီး...
သတ်ပစ်ခဲ့ကြသည်။.....ထို
အထဲတွင်...ဘယ ဖိတ်များ
လည်း...ပါဝင်ခဲ့ကြသည်။.....

ဘယ... သူ့၏..ချုံ့ကောင်းကောင်း
တစ်ခုတည်း... ပုန်းအောင်းနေနိုင်
သဖြင့်... လွတ်မြောက်သွားခဲ့ရ
လေသည်... ..

ဝါးပြောင်ပေတက်က... သူ၏...
မွေးစားဖခင်ကို... သတ်ပြီး...
ဖိတ်ကို... မတရားကြံစည်
နေသည်... မြင်ကွင်းအား...
မိတ်မသက်သာစွာ... မြင်
တွေ့နေရသည်... ..

နောက်ဆုံး... မိတ်မထိန်းနိုင်တော့ဘဲ...
ထိုသူ့ပီပီ... ပြောသွားပြီး... ခေါ်ငါ့ကို...
ဘုတ်ခဲနှင့်... ထုချလိုက်လေသည်... ..

သာဓက...သာဓက...သာဓကကို...
 သူတို့...သတိကြ...လိမ့်
 မဟ...ပြေး...ပြေး...
 လွတ်ကောင်...ပြေး...

မွေးစားပါခင်မှာ...ထေရာ
 အပြင်းအထန်...ခံစားနေရ
 သတ္တိ...အထဲမှ...သာဓကကို...
 ပြေးခိုင်းပြီး...အသက်ထွက်
 သွားလေတော့သည်...။

ဘယ...လက်ချက်ဖြင့်...စားပြီ
 တစ်ပေတက်...လောဆုံးသွားခွင့်
 လေပြီ...။ ဝယ်လွယ်သောအချိန်
 တွင်ပင်...ဘယလက်သို့...
 ဓားစွန်းခိုရပြီတည်း...။ သို့
 လောင်...ဘယ...သည်...ကြောက်
 ရွံ့ခြင်း...အလျဉ်းမရှိ...။ ထိုနေ
 ရာမှ...ရွေးချယ်တတ်ရာသို့...
 ထွက်ပြေးလာခဲ့သည်...။

နောက်ဆုံး...ရွာတစ်ရွာသို့...
ရောက်လာခဲ့လေသည်။...

ဘုန်းတော်ကြီး...ကျောင်းတစ်
ကျောင်းတွင်...အကျိုးအပြစ်
ကို...ပြောပြပြီး...အစားအစာ...
တောင်းစားသည်...ကျောင်းတိုင်
ဆရာတော်က...ဘယကို...သနားပြီး
ဆွမ်းကျွတ်...ပာဏိကျွတ်များကို...ကျွေး
လေသည်။...

ထိုနောက်...ကျောင်းမှာ
ပံင်လျှင်...ကျောင်းသား
အဖြစ်...မွေးစားထား
လေသည်။... ..

ဘယ...ကား...အခြားကျောင်းသား
များနှင့်တူ...လွန်စွာမှ...အလုပ်
လုပ်သူ...ဖြစ်သည်...ခွန်အားမလ
လွှာ...ကြီးမားသူ...ဖြစ်၍...ကျောင်း
တွင်း...ဝေပျာဝစ္စများ...ဖြစ်သော...
ထင်းခွံ...၊ ရေခဲ...၊ ဝပ်ပင်ရေလေ့ရှိ
အစရှိသည်...အလုပ်များကို...
ကျောင်းသားကြီးများလေးပောက်
စားစား...တစ်ဦးတည်းလုပ်နိုင်
သူ... ဖြစ်သည်။ .....

ဆရာတော်၏...သက်နိုးများသာမက...
အခြား သံဃာတို့ကြီးများ၏...သက်နိုး
များကိုပါ...လျှောက်ဖွတ်ပေးသော...
ထိုကြောင့်...ဘယ...ကို...သံဃာများ
က...ချစ်ခင်မြတ်နိုးလာသည်... ..

တစ်ခါလတ်..ဆရာတော်သိသွင်..
ဘယ..၏..အဘာနှင့်..လက္ခဏာ
ကို..စစ်ဆေးသွင်.....

ဘယ... « နှင့်မှာ..အခြား
နာမည်..ရှိသေးလား...ဘယလို့
ဘယ်သူက..ပေးခဲ့တာလဲ!..»

တပည့်တော်ရဲ့...မွေးစားမိတာ
တွေက..သူနဲ့ လို့...အမည်ပေးတာဆို
ကြပါတယ်... « ဒါပေမယ့်...တပည့်တော်
ဟာ..စားရန်အတွက်ပင်...ကြားထိမှာ...
ပြေးလွှားကြိုမြင်...လာခဲ့တဲ့အတွက်...
ဘယ..လို့...ခေါ်ကြရင်းက..ဘယအမည်ပဲ..
ထွင်ခဲ့ဟန်...တူပါတယ်..တူရား...»

ဘယ...၏...ဘဝတစ်လျှောက်လုံး
တွင်...နောက်ထပ်...ဘေးရန်များစွာ
တို့...ကြုံတွေ့ရလိမ့်မည်ကို...
ဆရာတော်က...ကြံပြုတော့...မြင်
ဖို့ပဲ...။

ဘယ...ဆိုတာ...အမည်ကား...
ပညာတိရစ္ဆာန်...တော်ဝင်ကပါ
နေရဦးမည်ဟာတာပဲ...။

ဖမ်းရဲ့အမည်...သူနဲ့...ဟာ...
သူနဲ့...ပဲ...ခေါ်...။ဘယ...လို့...ဖေါ်ကြလေ
နဲ့...ပေါ့...။ဘယ...ဆိုတဲ့ အမည်ဟာ...
တစ်ခါကလုံး...ရွာသွားရင်...မ
ကောင်းဘူး...။

သို့လေ၏... ဘယ... ကိုဖျောက်...
သူနွဲ့... ရောက်လေမဟ...
လူတွေက... နှုတ်ကျိုးနေပြီ...
ဖြစ်ရကား... ဘယ... ဟာ... ဘယ
ပဲ... ဖြစ်နေလေတာ့သတိ...
မသိသူကမှ... သူနွဲ့... ဟု... မခေါ်
ကြတော့လေ... ..

ဆရာတော်သည်... ဘယ... ကို... အခြား
ကျောင်းသားများထက်... ပိုချစ်သည်။
ခာလေ... ကျမ်းဂန်များ... သင်ကြားပို့ချပေး
သည်... လိမ္မာပင်ကိုကျေးဇူးတင်စွာ
သတိ... ..

တို့အပြင်... ဘယ... ၏... လက္ခဏာ
အရ... သူ့ဘဝကို... အကုသိုလ်အလုပ်
ဖြင့်... အတောက်အပွင့်ဖြစ်စေသော...
အလုပ်မျိုးဖြင့်... ရုပ်တော်လိမ္မာမသိ
ခြင်းတရားသည်... ..

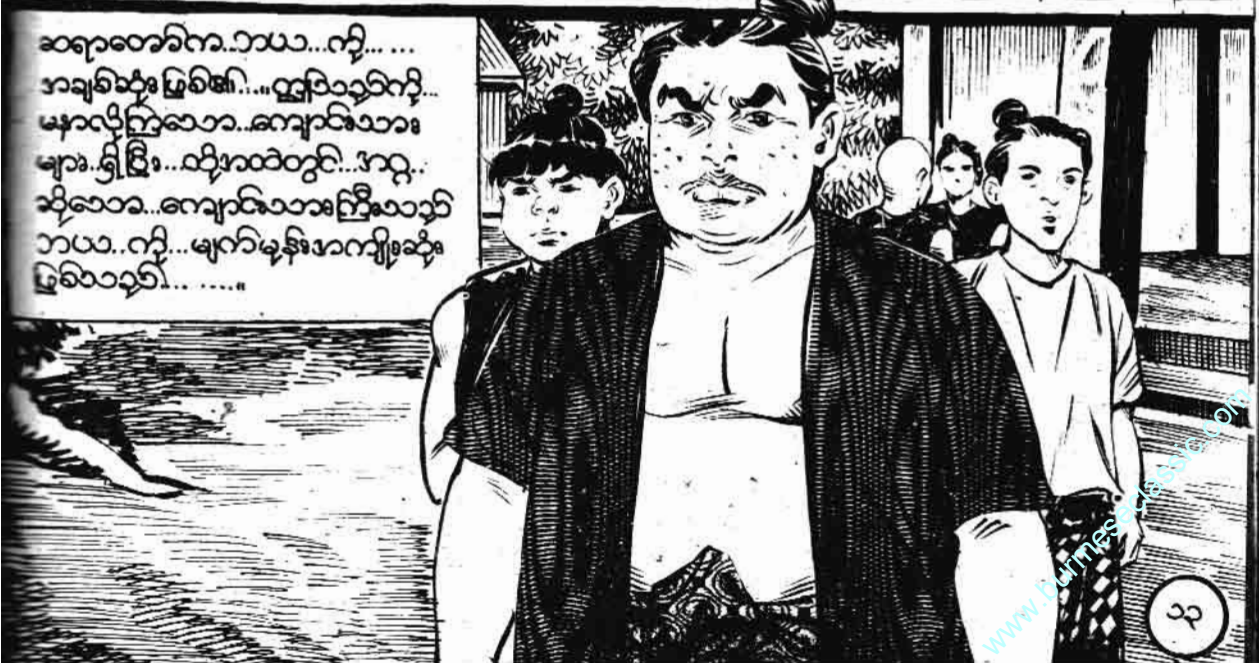

တို့ကြောင့်... ဘယ... ကို... သက်နှင်းစွန်း
ကာ... ဘာသာနာရီအောင်... သွယ်...
လေးမေ့... စိတ်ကူးလေ့... ဖြစ်ပေါ်
သတိ... ..

သို့လတ်... ဘယ... သတိ... ဆရာ
တော်... မျှော်မှန်းသလို... ဖြစ်လာမိ
ပါပေ... တစ်နေ့သောအခါ... ကျောင်း
တွင်... ပြဿနာ... တစ်ခု... ဖြစ်ပွားသတိ.

ဆရာတော်က... ဘယ... ကို...
အချစ်ဆုံးဖြစ်၏... ဣဒိဝတ်ကို...
မနာလိုကြံလာ... ကျောင်းသား
များ... ဤ... လိုအပ်တတ်... အထူး...
ဆိုလာ... ကျောင်းသားကြီးသတိ
ဘယ... ကို... မျက်မှန်းအကျိုးဆုံး
ဖြစ်သတိ... ..

ဆရာတော်က... ဖိမိ...
ဖမိကောသိက... ခြိစားပေးလွန်း
တယ်... ဖဒောရင်... မဒောရင်... ဆို
တာ... လက်ခွဲထိုးမြဲရောမရှိတဲ့...
ကောသိက... ဘာဖြစ်လို့... ဒီလောက်
တောင်... ဖုန်းဖုန်းမှတ်တာရောလဲ
မသိပါဘူး...။

ဟုတ်တယ်... ကွ...။
ဒီကောင်ဟာ... ကျောင်းမှာ... သက်
သက်မို့... လူတွင်ကျယ်... လာလုပ်နေ
တာက... ငါတော့... တစ်နေ့ထက်...
တစ်နေ့ပိုပြီး... မျက်စိ... နောက်...
နောက်လာတယ်...။

ဘလကားပါကွာ...။ သူ့ကို...
ကွဲမိ... ခြိစားကောင်းလို့... ခြိစားတာ
ကို... ဘဟုတ်ကြီးမှတ်ပြီး... ဘဝင်
မြင့်နေတာ...။

ယေဘုယျအားဖြင့်...ထင်ခဲ့ရတာ
မဟုတ်...က...ကြားခဲ့တာမျိုးပဲ...အခု...

အောင်မြင်တာ...မဟုတ်ဘူး
ဟေ့...ဟေ့...ဟေ့...ဟေ့...အောင်မြင်တာ
မဟုတ်...က...ကြားခဲ့တာမျိုးပဲ...အခု...
ဖြစ်...အခု...အခု...အခု...

ဟေ့ဟေ့...အခု...အောင်
မြင်...ဟေ့...အောင်မြင်နေ
တာပဲ...ဟေ့...

အခု...အခု...အခု...အခု...အခု...အခု...
အခု...အခု...အခု...အခု...အခု...အခု...
အခု...အခု...အခု...အခု...အခု...အခု...

ဟေ့ဟေ့...အခု...အောင်
မြင်...ဟေ့...အောင်မြင်နေ
တာပဲ...ဟေ့...

ဟဂ္ဂ...သခွ်...ကယ...ကို...ရှိန်လေမဟွ
မြောက်ပေးကြမူကြေသ်...ကယ...
ခိကို...မြေဝင်သွားရုံလေထွ်...
ကယ...သခွ်...လက်ထဲမှ...ပုဒ်နိကို
ပစ်ချ...ပြီး...ဟဂ္ဂ...နှင့်...လူချင်း...
လံ့...ထွေးကာ...သဝစ်ပုတ်ကြံ့၏...

ပထမပိုင်းတော့...သူတစ်ပြိုင်...
ကိုယ်တစ်ပြိုင်...ဖြစ်နေသွ်...
.....

ဟဂ္ဂ...ကွ...ဟဂ္ဂ...ကယ
ကို...ကသေ...ချလိုက်မိ...
ဒီလောင့်အချိုးထော့...တစ်ခုစီ...
ချိုးပစ်လိုက်မိ...
.....

ကယ...ဘက်က...ကားပေးကြမခွ်
သူများ...မရှိကြပေ...ကယ...သခွ်...
သူ့ဘက်မှ...တစ်ယောက်မှ...မရှိမှမိ
ဝင်ပိုက်၍...ပိုပြီး...နာကျသွ်သွား
ခဲ့လေသခွ်...
.....

တို့နောက်... ဘယ... သခွင်... ဟူကို...
ရုတ်တရက်... မြောက်ချိပြီး... ကောင်
ကို... ပစ်ပေါက်ချလို့ကလေးသခွင်...

ဟူ... သခွင်... ပြန်ထောင်နိုင်
ဆောင်... ခါးရိုးကျိုးကာ...
ထော်လစ်ပွားပါတော့
သခွင်.....

ဟာ... ဟူ... ဒေ
သွားပြီလား... မသိဘူး...
ဒါ... ဘယ... လက်ချက်ပဲ...
ဘယ... လက်ချက်... ဒီ
ကောင်... ဟူကို... သတ်
လို့ကပြီ...

ဘယ... သတ္တိ... မလှုပ်ပေဘုတ်...
ဖြစ်နေလော... ဘဂ္ဂ... ကို... ကြည့်...
ကာ... ထိတ်လန့်... ဝိသွားပါ...
သတ္တိ... ..

“ဘဂ္ဂ... ဒီကောင်... ဖော်ပြ...”
ဒီကောင်... မသိသွားပြီ... ထင်တာပင်...
မဖြစ်ဘူး... ငါ... ရှာဖွေတာ... သိတော့
မဟုတ်... မင်းပြန်... မင်းကောင်... သိတော့
မဟုတ်... ..

ငါ... ဒီမှာ... မလှုပ်... မပြင်
ထောင့်ဘူး... မလှုပ်... မပြင်...
ဘူး... မပြင်... မပြင်... မပြင်...
မပြင်... မပြင်... ..

ဘယ... သတ္တိ... ကျောင်းဝတ်... ထွက်
ပြေးပါတော့သတ္တိ... ..

အေးကောင်း... မရသဖြင့်... သစ်ပင်ကြီး... တစ်ပင်အောက်တွင်... ရွှိပ်ရ... လက်ပတ်တိုင်းနုရက... အတတ်တိအစဉ်အားကို... ပြန်သွားအေးမိနေမိက...

မှသုံးကြိမ်... ဘာပင်ကိုပုတ်ခတ်... အတတ်အစဉ်... မြစ်ခွားချဲရသတ္တိ... အထူး... အားအစဉ်အား... ရွှင်ပြုအေး... မြစ်ခွားချဲရသတ္တိ... .....

တစ်ခက်တစ်ခု... အေးနှင့်... မြားကို... ဆုတိုးပိုင်မိလျက်သာ... မြစ်ခွားချဲရအောင်... .....

www.burmeseclassic.com

သူ... မျက်လုံးအာရုံသတ္တိ... တွေ
တစ်ခေါ်... သာသတာလောကီ...
ချုံ့ဆီသို့... ရောဂါသွားခဲ့ရလေ
သတ္တိ... ..။

ချုံ့၏... ဘေးတွင်... ဝါးရုံပင်အုပ်တစ်ခု၊
ဝါးရုံပင်၏... လျှပ်ခါးနေသော... အခြေအနေ
ကို... ကြည့်လိုက်... ပင်ခြေအောက်တွင်...
မေ့သိသတ္တိအကောင်... မှီမှန်... သူ... သိ
လိုက်သတ္တိ... ..။

ဘေးကင်းကြီး... တစ်ကောင်သတ္တိ... မျက်
မျှားကို... တူးဖော်စားသောက်နေမှန်...
အတွေ့အကြုံအရ... သူ... ကျိန်ဆောင်လို
သတ္တိ... ..။

ဖာတက်... မိနေ့လာ... တောဝက်ကြီးသတ္တိ...
မှခိုးကြီး... ဘယ... သူ့အနားသို့... ရဲတင်း
စွာ... တွဲကပ်လာသတ္တိကို... မသိ... သို့
တော်... သူ့အမွှာပစ်ချားက... ဖျစ်ချားကို...
တိုးကော်ရင်း... တစ်ချက်... ငြိမ်ကျသွားခဲ့
သတ္တိ... ..။

ရန်သူ... အနားသို့... ရော့ကိနေသတ္တိ
ကို... သိသွားချေပင်... မှခိုးကြီး...
ဘယ... သတ္တိလေ့စွဲ... တောဝက်ကြီး
က... သူ့အနံ့ ရှာဖွားမှန်းကို... သတိထား
ဖိလိုက်ချိန်ပင်... ..

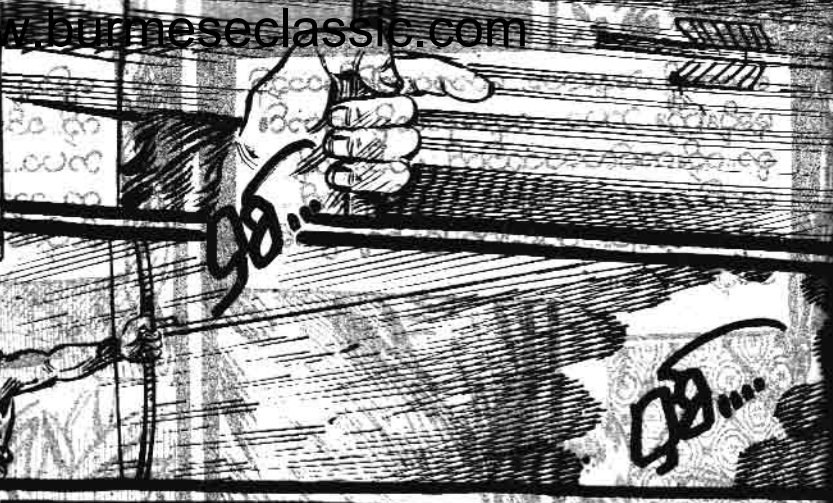

တောဝက်ကြီးက... သူ့ဆီကို...
ချားနဲ့ လှည့်ကာ... ပြေးဟက်
ပေပြီ... ..။

မုဆိုးကြီး... ဘယ... အိမ်...
လေးချို့မှ... မြားနှစ်ပါး
ကလေး... ရုတ်တရက်
ဆက်တိုက်ထွက်သွား
ခါလေးသည်... ..

မြားတံများက... ချက်ကောင်
ကို... ထိမှန်သွားခဲ့သည်...
သို့သော်... အရှိန်မသတ်နိုင်
လော... တောဝက်ကြီးပေသည်
ဒက်ရာ... မြင်းဝင်နိဗ္ဗာ... မနေထ
အထိမှ... ရှေ့တံ့ထွက်သွား၍... သ
ပင်... ပစ်ချက်ကြီးကို... ခါလေး
ပက်တိုလိုက်သွားသည်...

နောက်ဆုံးတွင်... ဘယ... အိမ်...
တောဝက်... ဓားမြှောင်က...
တောဝက်ကြီးကို... ဓား
ထိခံ... လေးလိုက်လေသည်...

အားကောင်းလော့.. ဘယ်
ထွက်.. တောဝက်.. အလော
ကောင်ကြီးကို.. ဝမ်းဗြီး..
မြန်လာခဲ့ရာ.. ရွာမှ.. နေ့ခင်း
သားသမီးများက.. ဘယ်
တို့.. ဝမ်းသာအားရ.. ကြို
ဆို ကြပါသည်.....

ဘယ်.. က.. ဝက်ကို.. ဖျက်ပစ်သည်...
သားသမီးများက.. ဘယ်.. အိမ်နား
တွင်.. ပိုင်းနေကြသည်.....

ဝမ်းတွင်းသားကိုတော့...
ရွာနီးကျောင်းက.. ဆရာတော်ကို...
ကောင်းကောင်းမွန်မွန်.. ချက်ပြုတ်
ပြီး.. လှူဒါန်းပါကွာ...

အင်းပါ.. ကိုရင်ရည်...
ကွန်ကလည်း.. ဆရာတော်
အတွက်.. ရှည်ရှည်ပြီးသား
ပါ.....

ရွာထဲသို့... ခရီးက... တောဝက်သား
သွားရောင်းရာတွင်... သမီးလှ
ကို... မိမိသွားသလို... ..

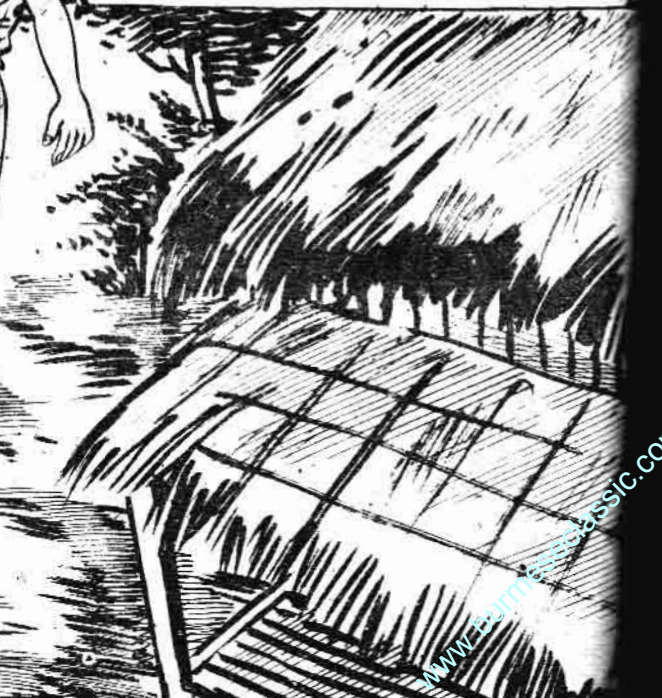
ဘယ...က... ထမင်းချက်ရင်း...
ကျန်ရစ်ခဲ့သလို.....

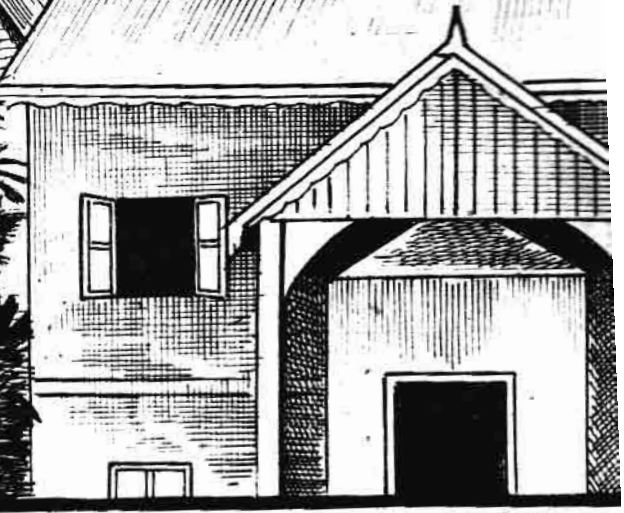
ခွာပိုင်းတွင်... ခရီးသားသမီးကိုနှင့်... ထမင်း
လက်ဆုံစားကြပါသည်... " ဘယ... သလို...
တောဝက်သားဖြင့်... ခရီး... သားသမီးကို...
ဝဝလင်လင်... ရုံမက်ရွာ... စားနေကြသလို
ကတွက်... ပီတိဖြစ်ကာ... ကြည့်နေပါသည်။

သူ... သလို... ခရီးနှင့်... သားသမီး
တို့ကို... လွန်စွာမှ... တွယ်ကာ
သို့... ဖြစ်ပါသည်... ..

နံနက်... မိုးလင်းလော့အခါတွင်...
ဘဝ... သေချာ... ရွာသို့ရောက်...
ဆရာတော်ထံသို့... သွားရောက်
ပြီး... ဝက်... ဝမ်းတွင်းသား... အုတ်...
အသေချာစံဟင်းက... မှီးမှီးဖျား
ဖျား... လျှင်နှိပ်သေချာ... .."

ဆရာတော်... ဘုရားပေးဖို့...
ဆွမ်းဟင်း... လာလျှင်နှိပ်တာပါ
ဘုရား..."

သာဓု...
သာဓု... သာဓု...

ဆရာတော်သေချာ... သာဓု... အနုမေအနု...
ခေါ်ပြီး... ဆွမ်းဟင်းဖျားကို... ကျောင်းသား
တစ်ယောက်ကား... သိမ်းဆွဲပြီး... မှိုင်းထော့
ပျက်သေချာ... .."

ဒကာကြီး... ဒီ... အကုသိုလ်
အလုပ်ကို... ရွန်လွတ်ပြီး... အခြား...
ဘဝကိစ္စတွေဝမ်းကျောင်းအလုပ်ကို...
ပြောင်းလုပ်ဖို့... စိတ်မကုန်လော
ဘူးလော့!...။

တပည့်တော်... ဣဒါလုပ်ဖို့...
လွဲ၍... အခြား... မသိသည့်အလုပ်ကို
မလုပ်တတ်ပါဘူး...။ ဣဒါလုပ်
သာလျှင်... မိဘာစု... ထမင်း... ဝေပည့်
ဟု... ထင်မိကြောင်းပါ... ဘူးလော့။

အကုသိုလ်... အလုပ်ကို...
ယပ်ရှားပစ်ဖို့... ကောင်းပြီ... ဒကာ
ကြီး...။ ဇနီး... သားသမီးတွေကိုချစ်
သိပ်ပြီး... တွယ်တာမနေနဲ့...။ ကိုယ့်
ဘဝအတွက်... ဘဝကူးကောင်း
ကောင်းလုပ်ဖို့... ကြိုးစားဖို့...
ဒကာကြီး...။

ဆရာတော်က... ဘယ... ကို... ဆုံးမပြီး...
လွှတ်လိုက်သွင်း... ဘယ... သွင်း...
ဆုံးမနေခို... တခဏ... ဆရာတော်
၏... ဘနားတွင်... ရှိနေလိုက်မှာပင်...
နားဝင်သံပေါ်... ထင်ရသွင်း...။

ကျောင်းမှ... ပြန်လာသောအခါ... ထို...
ဆုံးမခံရသော... မိတ်များ... ပျောက်
ကွယ်သွားခဲ့သွင်း... ..။

ဘယ... သွင်း... မိမိ... မိသားစုအပေါ်
တွင်... လွန်စွာမှ... တွယ်တာလွန်သွင်း...
သူ့... မိတ်ဝတ်တွင်... သားကောင်များများ
ရလေ... သားမသား... မိတ်ကျေနပ်၍... ပိုရ
လေလေ... ဟု... ထင်နေမိသွင်း... ..။

ဘယ... သတ္တိ... မိမိဘာကောင်... ရှာရို...
ရလာတိုင်း... ဓားနိုး... ဓားဖျားများကို...
ရွာဦးကျောင်း... ဆရာတော်ဘာလည်း
ကောင်း... ရဟန်းသံဃာတော်များ
ဘာ... လည်းကောင်း... လျှာနိုးလေ့ရှိ
သတ္တိ... ..။

လွန်ခွာမှ... ဆင်းရဲသူများကိုလည်း...
ပေးကမ်းလေ့... ရှိသည်...။ ဘလျှာလည်း
လက်တွေ့နိပ... ..။ အချို့က... ..။

မှဆိုးကြီး... သားကောင်များများ...
ရပါလေ?... ဟု... ဆုတောင်းကြသည်။
တစ်ချို့ကလည်း... အကုသိုလ်ကလွယ်
မို့... ထိုစဉ်... ဆုတောင်းရက်ကြလေ...။
ဘယ... စောနာ... ထက်သာမန်မှန်
တော့... သိကြသည်... ..။

တစ်နေ့သောအခါတွင်...
ဘယ... သည်... သားကောင်
ရွာရင်း... တောကျွဲသွားမိ
သည်... သူတော်စင်လာမိ...
သည်... တရားကျင့်ကြံအား
ထုတ်နေမည်... သို့သော်တောပြ
များသည်... ချမ်းကပ်လာ
ပြီပြီ... ..

ပုဂံတားတို... တွေတွေ... တွေတွေ...
ထုတ်ပေးစမ်း... မပေးရင်... ခေါင်းခိုက်ပယ်...
အိုးခားကွဲသွားလိမ့်မယ်... ..

ငါဟာ... တရားကျင့်ကြံ... အား
ထုတ်နေသူ... ပြစ်တယ်... ငါ့မှာ... တရား
က... လွှဲလို့... လူတွေအတွက်... ဟောသာ
တက်ရော... ပစ္စည်း... အား... မရှိပါ
ဘူးကွယ်... ..

အလကား... ခွာနေတာ...
မြေကြီးထဲက... ရုတားတဲ့... ရုာနာ
တွေ... ရှိတယ်လို့... ကျုပ်တို့သိတာ
ပိုပြီ...။ မေးမလား... မေးတော့လား...
တစ်ခွဲနဲ့ထိ... ပြော.....

ဟဟ... သတ္တိ... သုတေသိစင်ကို...
ဆော်ကာယသတ္တိ... စားပြုများအား...
မြင်သွားခဲ့သတည်း... ..

စားပြုတွေက... သုတေသိကောင်း
ကို... ပစ်မှားနေပြီပါလား...။ ငါကလည်း...
ဒီလို... အခြေအနေမျိုးကို... လုံးဝ...
လက်ခံနိုင်တာ... မဟုတ်သဘူး...။

ကယာ...သခွင်...လူဆိုးများ
အနီးသို့...ကယ်ခွာမပြေး...
မြှားဖြင့်...ချိန်ထားလျက်
သခွင်... ..။

မင်းတို့...သူတော်ကောင်း
ကို...ဖမ်းမြားကြန်...ဒီနေ့ရက်
အမြန်ဆုံး...ထွက်ခွာမိလိ
မိမိ...။

အဲဒါ...မုဆိုး...ကိုယ့်
အလုပ်...ကိုယ်လုပ်မိမိ...အသက်
မသေချင်ရင်...ကိုယ်နဲ့မဆိုင်တာ
ဝင်မရှောင်နဲ့...ဒီနေ့ရက်...
ထွက်ခွာမိမိ...။

မင်းတို့သာ...ထွက်ခွာ
ကြ...ပြီးတော့...ငါ့ကို...အဆိုး
မဆိုကြနဲ့...။

ဒေါ်မာ... ဒီမုဒ်က... ငါတို့
ကို... အာခံနေပါလား... ဒါလောက်
တောင်... ဖြစ်လှတာ... သေပေ
တော့...

ပြေးဝင်လာတာ... မိန်းမပြာအို...
ကယ... အိ... မြားဒဏ်ကို... ခံလိုက်
ပြုရလေပြီ... ..

ကယ... က... ဆာကွင်းကို... ထိ
အောင်... မပစ်... မိမိပြုများလံ့၍မိ
မြားတန်လန်နှင့်... သွက်ပြေး
သွားကြတော့သတိ... ..

ဒို့သား..အေးပြဲတွေ...
ရေကန်လေ့ရှိပြီး...ထွက်ပြေး
သွားကြပါပြီ...။မိတ်အေး...
ချမ်းသာစွာနဲ့...တရားကျင့်
ကြို...အားထုတ်ပါလော့...

သာဓု...သာဓု...သာဓု...။
ဆင်များဟာ...ဒို့သားအေးပြဲတွေကို...
ဆာအောင်...မမြဲမျှလိုက်တာကို...။
အကြင်နာတရား...ရှိနေတယ်...ဆိုတာ...
ဒို့သား...ထင်ရှားနေတယ်...။ခလို့ကကျ
အခုပီ...ပေးတဲ့အတွက်လည်း...။
ကောင်းကျိုး...ချမ်းသာကို...ခံစား
ရမှာပါ...။

ဟဟ...သေ့...ဒို့သား..အေးပြဲများ..ပြန်
လှည့်လာနိုင်သေး၍...အတန်ကြာအောင်
အာရုံစိုက်နေသေးသေ့...။နောက်မှ...
သူတော်ခင်ကြိုဖုအား...နှုတ်ဆက်ပြီး ပြန်ခဲ့
ပါတော့သေ့...။

ငါလို...သူများအသက်ကို...
သတ်ပြီး...အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း...
ပြုနေသူ...တစ်ယောက်အတွက်...နောင်...
တမလွန်...ဘဝမှာ...ကောင်းကျိုး...ချမ်း
သာ...ဆိုတာကော...ရှိနိုင်ပါဦးမလား!

ဘယ...သဘို...မိမိအလုပ်ကို...သိနေလျက်
နှင့်...မရွက်လွှတ်နိုင်...။ မိသားစုအတွက်...
မိမိတတ်ကျွမ်းသည့်...မှဆိုအလုပ်ဖြင့်
သာ...ဆက်လက်၍...အသက်မွေးဝမ်း
ကျောင်း...ပြုပြုလျက်သာ...ရှိလေ၏...

ဒိမ်ဖာပြန်လမ်းတွင်...သားကောင်ကို...
ထမ်းပြီး...ပြန်ခဲ့လျှင်...ကားရှုမ်းသာ...
ထွက်ကြိုနေမည့်...သားသမီး၊ ခန့်မယား
၏...မျက်နှာကို...ဤတင်တွေ့မြင်ပြီး...
ပျော်နေပါသည့်အား... ..။

တစ်နေ့တော့အင်္ဂါ...တရားထိုင်
နေတာပဲ...သူတော်စင်၏အာနာသ
တွင်...ရဟန်းတစ်ပါးကိုပါ...မ
မျှော်လင့်ဘဲ...ဖျားတွေ့လိုက်ရ
လေတာပဲ... ..။

ဘာပဲ...ဘာပဲ...ဤသို့ဆိုရင်...ဖြစ်
ပေါ်လာမိပြီး...ခပ်လှမ်းလှမ်းရှိ...
ခမ်းချောင်းမှ...ရေဤသို့သန်များ
ကို...ခပ်ယူပြီး...တောက်ရောဖွစ်
မှုခေါ်လေတာပဲ... ..။

သစ်ပင်များကိုလည်း...ဆွတ်သုခ
ကာ...သူတော်စင်နှင့်...ရဟန်းတို့
ကို...လျှော့နှိမ်လေတာပဲ... ..။

ရဟန်းသခွင်...မသွင်သခွင်အရဟန်း...
ရော့ကလားမှန်းမသိ...။ ဘယ်လူပါနိုး
သခွင်ကို... ပြုခွင့်နဲ့ခွင့်ဖြင့်... ဘုရားပေး
တော်... မှသခွင်...။ ဘယ်... ကိုသခွင်...
ဆုများပေးသခွင်...။ သာဓု... ခေါ်သခွင်။

ဒကာ... မုဆိုးအလုပ်ကို... ဆက်ပြီး...
လုပ်နေဖို့မဟုတ်... ဆိုရင်တော့... တစ်နေ့
ကျ... အပါယ်ကို... သားရေမိမိမဟုတ်...
ဒီအလုပ်ကို... ခွင့်လွှတ်ပြီး... ကောင်း
သော... အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း
ပြုပါ.....

တရား... ဘာဝနာ... စီးမြန်းပြီး...
အလှူအကားနဲ့... ပြုလုပ်ပါ...။ အသိတရား
မရဘဲ... ဆက်ပြီး... မကောင်းမှုတွေကို...
ဆက်လုပ်နေဖို့မဟုတ်... ဆိုရင်တော့...
အပါယ်ကို... ကျန်ခဲ့လား... လာရ
မှာပဲ.....

ရဟန်းသေချာ... မုဆိုးကြီး... ဘယ... ဇာ...
ကံကြမ္မာကို... ကြိုငြိမ်း... မြင်မိယုံဖြင့်...
ပြင်းထန်စွာပင်... သတိပေး... ဆုံးမ
တော်... မူလေသေချာ... ..

အရှင်ဘုရား... သတိပေး...
ဆုံးမတာကို... တပည့်တော်... အားချင်
မိတယ်... ဘုရား... ဒါပေမယ့်... တပည့်
ဆက်ရဲ့... ဖိလား... စားထက်နေရေး
အတွက်... ဒီအလုပ်ကို... စွန့်လွှတ်ချင်...
မဖြစ်နိုင်သေးပါ... ဘုရား...

တပည့်တော်... မိုက်မိသေချာ
သူ... ဆိုလျှင်လည်း... သားမယား
အတွက်... ဆက်လက်ပြီး... မိုက်တွင်းနက်
နေရဦးမှာမို့... အပါပတ်ကို... လားလည်း...
ရဲရဲကြီး... လားပုံပါတယ်... ဘုရား... ..
ခွင့်လွှတ်တော်မူပါ... ..

ရဟန်း နှင့်... သူတော်စင်တို့သည်...
ဘယ... ကို... မည်သို့ပင်... သတိပေး
စကား... ဆိုလေမည်... မရသဖြင့်...
စိတ်မကောင်း... ဖြစ်ပြီကြောင်း သိသည်။

သို့တော်... ဘယ... သည်... သား
ကောင်ကို... ရှာ၍... မပျက်သလို
တောနက်ထဲသို့... ရောက်တိုင်း
လည်း... တရားကျင့်ကြံအားထုတ်
နေလော့... ရဟန်း နှင့် သူတော်စင်
တို့ကို... ထာကြီးဝတ်ပတ်မြဲခြင်း
လည်း... မပျက်ခဲ့ပေ... ..။

သူတစ်ဦး... သူ... ပျော်နေလော့...
ဘယ... ပါတကား... ..။

တစ်နေ့တော့အခါ... မုဒိုက်ကြီး...
 ဘယ... သဘွါ... တောဝထဲတွင်...
 အဖကောင်ကို... ရှာဖွေနေရင်း
 က... တစ်နေရာတွင်... ရပ်ကာ...
 ဖိစိုက်... လက်ယပ်ခေါ်နေတာ
 ရဟန်းတစ်ပါးကို... မြင်တွေ့...
 လိုက်ရလေသည်... ..

ဘယ... အနီသို... ရောက်သွားတာ
 အခါ... ထိုရဟန်းသည်... ဖိ... ထက်ကြီး
 ထက်ပင်... ပြုစုနေတာ... ရဟန်း...
 ဖြစ်နေသည်... ..

ရဟန်းက... သူ့ကို... ကျောပေးကာ...
 လမ်းကျောက်သွားသည်... ဘယ
 လည်း... နောက်မှ... လိုက်သွားခဲ့ရ
 လေ၏... ..

မကြာမီ... ချောက်ကမ်းပါးကြီးတစ်ခုကို... ဖြစ်တွေ့လိုက်ရသတဲ့...။ ချောက်ကြီး၏... တစ်နေရာတွင်... အနည်းငယ်ပဲ ပြေပြစ်အေး... လမ်းတစ်ခုကို... တွေ့လိုက်ရလေသတဲ့...။

ရဟန်းက... ဦးဆောင်ပြီး... ချောက်ထံဆင်းသွားခဲ့လေသတဲ့...။ ဘယလှူမိကုယ်ကပ်... တွယ်ကာ... လိုက်ပြီး... ဆင်ခဲရလေသတဲ့...။

အောက်ကို... ရောက်သတဲ့အထိ... အတော်... ပင်ပန်းစွာနှင့်... ဆင်းခဲရလေသတဲ့...။ သူ့ တစ်ဖက်တွင်... ဣန္ဒြေအောက်... တစ်ခါမှ... မပင်ပန်းဖူးပါ...။ ဆက်၍မလိုက်ချင်တော့အောင်... ဖြစ်သွားခဲ့ရသတဲ့...။

အရှင်... သူတော်မြတ်...
မိမိ၏... မိတ်ကူးအင်္ကျီအစွတ်
များကို... သိနေဟန်တူသည့်...
နောက်ကို... လှည့်ကြည့်ပြီး...
လက်ပတ်... မော်နေပြန်သည့်...
ထိုကြောင့်... မနာဝံတော့ဘဲ...
နောက်မှ... လိုက်သွားခဲ့ရပြန်
သည့်... ..

ကြောမီ... နားထဲတွင်... ကပစ်ပါ...
ယူပါ... တစာစာ... အသိများကို...
ကြားလိုက်ရလေသတည်း... ..

ကပစ်တော့မုကြပါ...
ကပစ်တော့မုကြပါ... ကပစ်တော့...
မုပျံချင်တို... .. လဟင်ပျံချင်
တို... မုတယ်... မုတယ်...

ဘယ... တွေ့လိုက်ရသော... အရာကား...
ဆီပျော့ခွံထဲတွင်... ရောက်နေကြသော...
လူတစ်စုပင်... မြစ်သစ်... ဝိုင်း၍...
မဆင်တံခွန်နေရာက... ပြောလိုက်မှန်
မဟုတ်သော... အသံတစ်သံသည်... အား
ဝင်၍... ဝင်လာခဲ့လေသည်... ...

အဲဒါ... သူတစ်ပါးရဲ့အသက်
ကို... သတ်ပြီး... ဆီပျော့ခွံထဲမှာ... ကြော်
လှော်ကြ... ပြီးတော့... မြန်မာ... ပုဂံကို...
စားသောက်ကြတဲ့... သူတွေအတွက်...
တန်ပြန်ခံရတဲ့... ဆီပျော့ခွံ... မဟုတ်...
သေဆုံးချာချာ... ကြည့်ရမယ်... ဘယ...
www.burmeseclassic.com

ဘယ...သခွင်...ဆီပျာအိုးထဲကို...
ဆင်ရာခွာ...ကြည့်လိုက်လော
ဘဝါ.....

ဟင်...ဆီပျာအိုးထဲ
မှာ...ငါ...ငါ့ရောက်နေပါ
လား...။

အမှန်တကယ်ပင်...ဘယ...ကိုယ်တိုင်...
ဆီပျာအိုးထဲကို...ရောက်နေကာ...ငရဲဘေး
များ၏...အကြောင်းအလျဉ်ကို...ခံနေရသည့်...
သူကိုယ်တိုင်...ငရဲအိုးထဲ...ရောက်နေသကဲ့
သို့...ခံစားနေရသည့်...။

ဘုရား...ဘုရား...
ငရဲခံနေရတာ...အင်တန်မို့...
ကြောက်စရာ...ကောင်းလှပါ
လား...။

တို့နောက်... အခြားတော... ငရဲခန်းများ
ကိုလည်း မြင်တွေ့ရသတည်း... မကောင်း
မှ... ဒုစရိုက်အမျိုးမျိုးကို... ကျားလွန်သွား
အကုသိုလ်ဖြစ်ပေသွား... အလုပ်များကို...
လုပ်ကိုလည်း... လေသွင်းလှူများအတွက်...
ကျရောက်သတည်း... ငရဲခန်းများသတည်း...
မာမျိုးအစားအလိုက်... မြစ်ကြီးသတည်း...

အဲဒါ... လူ့ဘဝက... သားရဲတိရစ္ဆာန်
တွေကို... သတ်ဖြတ်ပြီး... လျှာ... ပါးစပ်
အရသာ... တစ်ခွဲတစ်ခွဲအတွက်... မခွာ
မတား... ချက်ဖြတ်ကြွေခွဲလှော်ပြီး...
စားသောက်ကြတဲ့... သူတွေ...

သူတို့ဟာ... လေလွန်ကြတဲ့
အင်... ဒီလို... ထိုမျိုးမှာ... ကျရောက်
ကြရတယ်... ..

မုဆိုးကြီးက... သူ့... ငရဲခံရသူများ
ကို... မြင်တွေ့လိုက်ရခဲမိမှာပင်... အကူအညီ
မလုပ်ကို... အကြောက်ကြီးကြောက်သွား
ခဲ့သတည်း... ..

ငရဲပြည်တွင်း... ငရဲခံရသူ
များ၏... ကယ်ပါ... ယူပါ... တာတာဝံ
ဖြင့်... ချောတစ်ကြောင်း...
အသံများကိုလည်း... ဆက်ပြီး...
မကြားနိုင်တော့ပြီ.....

ကျွန်း... ချောက်ထပ်... မြင်တွေ့
ရာ... ငရဲခန်းတွေ... အများကြီး
ထူထပ်သေးသတည်း... သိလောက်
သတည်း... ကယ်ကား... မတွေ့ရင်
မြင်ချင်တော့.....

တပစ္စည်းတော်.. ဖြောင့်တော်ပါရ
ခေနီ.. ဘုရား... နှလုံးတုန်.. ရင်ခွန်
လွန်လွန်ပါ... တပစ္စည်းတော်.. ဆက်
ဖလှယ်ပါရခေနီ.. ဘုရား...
မြန်ပါရစေတော့.....

ဘာဟ.. သဘင်.. နောက်ကြောင်းကို..
လှည့်ပြီး.. မြေစသဘင်.. သမိုတော်..
လက်နက်မျိုးစုံဖြင့်... ရေပတားကြီး
များက.. သူ့ကို.. ဝန်းရံထားကြသဘင်

ကျွန်.. ကျွန်တော့်ကို.. မြန်ခွင့်
ဖြင့်ပါ..... နောက်ကို.. အဖလှိုက်
တော့ပါဘူး... တိရစ္ဆာန်တွေရဲ့.. အ
သက်ကို.. မသတ်ဖြတ်တော့ပါဘူး..
ကျွန်တော်.. ကြောက်လှပါပြီ.....
ကြောက်လှပါလှပါပြီ.....

ကြောက်ပါပြီ... ကြောက်
ပါပြီ... ဆရာတို့... သူတစ်ပါးရဲ့
ဘာသာတို့... သတ်ပြီး... ဘာသာတွေ
ဝမ်းကြောက်... မပြုတော့ပါဘူး...
ရေကို... မယိုပါနဲ့... ရေကို... မ
သွားပါရအေးနဲ့.....

ကိုရင်... ကိုရင်...
ဘာဖြစ်တော့လဲ... ဘာ
တွေ့... သာဓကပြန်... မကံတော
လဲ... ထမင်းပါပြန်... ထ... ထ...
ကိုရင်.....

ကယ...သခွင်...အိပ်ပျော်နေရာ
မှ...လန့်နိုးလာခဲ့တော့သည်။

ဘုရား...ဘုရား...
လက်ခတ်တော့...ငါ...အိပ်မက်...
မက်နေတာပါလား...။ ဂြောဟ်ရေ...
ကောင်းလိုက်တာကွယ်...။ အိပ်မက်
ထဲမှာ...ငါ့ကိုယ်တိုင်...ငရဲမြေခွက်ကို...
ရောက်သွားတယ်...။ ငရဲခံနေရတဲ့...
ငါ့ကိုယ်တိုင်...မြန်မီး မြင်ခဲ့ရတယ်။

မှအိုးဂြိုဟ် ကယ...သခွင်...အိပ်မက်ထဲမှ...
အမြင်အပျက်အစား...ရန်ကို...မြန်မီး...
မြော်မြင်သည်...။

ယခုထက်ထိ...ငရဲမြေလျှံ၏...အဆင့်
အဝတ်များသည်...သုက္ကံပေါက်ကို
သက်ရောက်နေဆဲဟု...ထင်မိသည်။

သားသမီးများကလည်း...နီးလာပြီ
သတိ...။ မခင်မြစ်သဘက်...ပိုင်းဝန်း
ပြီး...မေးမြန်းကြသတိ...။

ငါတကယ်...သေသွားလို့
ရှိရင်...လရဲပြန်ကို...မှချရောက်မှာ..
ကျန်းသေတယ်...။ သူတော်ကောင်
သူမြတ်လောင်းတွေက...ငါ့ကိုခေါ်
ပြီး...သတိပေးကြတယ်...။

ငါ့ဘာနဲ့...သမီးတို့...။
ကလေး...မင်းတို့ကလေးမှာ...တားတဲ
သံပေသာရဲကို...မင်းတို့...သိပါတယ်...။
ကလေးဟာ...ကွဲပြားအားပေးတာကို...ချစ်
လွန်းလို့...မျက်နှာမလှုပ်ဘောင်...မှသို့
ကလေးနဲ့...ရှာဖွေကျွေးမွေးခဲ့တယ်...။

ကျွန်တော်တို့... အဖေ့ရဲ့
မေတ္တာ... တောနားကို... နားလည်
ပါတယ်...။

သမီးလည်း... နားလည်ပါတယ်
အဖေ...။ အဖေ... တာဝန်ကျပါတယ်...။
အဖေရဲ့... မေတ္တာရိပ်သာကန်မှာ... နို့လှုံ
ရတနဲ့အတွက်... သမီးတို့ဘဝ... လုံခြုံ
ပါတယ်...။

ကိုရင်ဟာ... ဇနီးနဲ့သားသမီး
တွေ... အပေါ်မှာ... တာဝန်ကျပြန်လှတဲ့
ခင်ပွန်းကောင် တစ်ဦးပါ...။ ကိုရင်မှာ
ပြောရော့ရှိရင်... ပြောပါ...။ ကျွန်မတို့
အတွက်... မိတ်ဆောင်ခန်း... ဖြစ်
မနေပါနဲ့...။

လနိုးဖြစ်သကူက...ရေဟာမြောင်းပေး
စကား...ပြောလိုက်သတည်း... ..။

ဟုတ်ပါတယ်...။ အဖေ...
ပြောရော့ရှိရင်...ပြောပါ...။ သားတို့
နာခံပါ့မယ်...။ အဖေပြောတာမျှ...
အကောင်ပဲ...ဖြစ်မှာပါ...။

ဘေးကွယ်...။ ဖိုလိခိုလည်း...
အဖေ...ပြောရတာပေါ့...။ ငါ့ဘေးနဲ့သမီး
လည်း...အရှယ်ရောက်လာခဲ့ကြပြီ...။
စကားတို...အသက်မွေးဝမ်းကြောင်း...
တစ်ခုခုကို...ရှာဦး...လုပ်ကြပါ...။ ကိုယ့်
ခြေထောက်ပေါ်...ကိုယ်ရပ်နိုင်ပြီလို့လည်း
အဖေ...ထင်တယ်...။ အဖေကတော့...
ကုသိုလ်တစ်ပဲ...ငါ့တစ်ယောက်ရဲ့
ဖေဘွဲ့...အလုပ်မျိုးကို...မလုပ်
ချင်တော့ဘူးကွယ်...။

ဒီအလုပ်တွေကို... ခွန်လွှတ်
ပြီး... တရားဘာဝနာ... ရှာဖွေတဲ့
အလုပ်ကို... လုပ်ချင်ပြီ... မင်းတို့
ခွင့်ပြုမယ်... ဆိုရင်ပေါ့လေ...

အဖေရယ်... အဖေဆီက...
ဒီလိုကောင်းမျိုး... ကြားရတဲ့အတွက်...
ကျွန်တော်တို့... ဝမ်းသာပါတယ်...
ကျွန်တော်တို့လည်း... အဖေကို... ဒီ...
အလုပ်... ခွန်လွှတ်ခေချင်ပါပြီ...
မပြောရဲလို့ဘာ... ..

အဖေတို့... အိမ်၌ခန်းမှာပေါ့...
သမီးကို... အဖေနဲ့အဖေကို... တစ်လှည့်...
ရှာကျွေးပါမယ်... မြို့စောင့်ရှောက်
ပါမယ်... အဖေ... ..

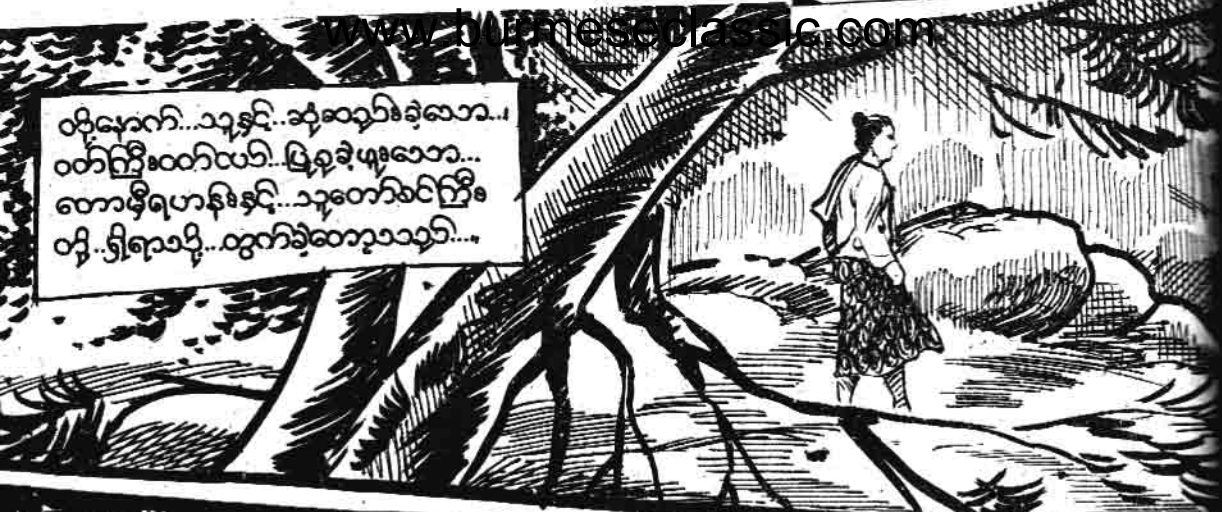
သမီးနှင့်သားတို့ကလည်း...ဝင့်ကား
ကို...ဖမ်းသားကားရ...ပြောကြသည်...
မှည့်မိလ္လိ... ဘယ...မှာ...သားသမီးတို့၏...
အားလေးသံကို...ကြားလိုက်ရသောအခါ...
ဖမ်းသားကားရ...ဖြစ်ပွားမိလေသည်...

အကုသိုလ် အကြွေးကို...တရားရေလား
ဖြင့်...တိုက်ကျွေးရန်...အချိန်တန်ပေပြီ...
မှည့်မိလ္လိ... ဘယ...သည်...အသုံးပြုခဲ့
လော...အဖေပိုက်ပုံရွာ၏များ...ထောင်
ချောက်များ...အသုံးအစောင်များကို...
ဖိနှိပ်ကာ...မျက်စိပစ်လိုက်တော့သည်။

တို့လောက်... သူ့နှင့်... ဆုံဆွဲခွဲခွဲလား...
 ဝတ်ကြီးဝတ်လတ်... ပြုစုခဲ့ဖူးလား...
 လောမီရဟန်းနှင့်... သူတော်စင်ကြီး
 တို့... ရှိရာသို့... တွက်ခဲ့တော့သတည်း...

တို့နေရာသို့... ရောက်သောအခါ
 ရဟန်းနှင့်... သူတော်စင် ပုဂ္ဂိုလ်
 တို့ကို... မတွေ့ရတော့ချေ... .."
 ကျောက်တုံးကပ်ပေါ်မှာ... တင်
 ထားသတည်း... မယ်ရဲ့နှလုံးထဲ
 ဆိုး... သက်မိတစ်သတည်း... ရေခဲ
 ဆောင်း... မျက်ချာနှင့်... ပုတီးကြီး
 တစ်ကုံးတို့ကို... ဘယ... ဆွဲနိုင်
 လိုက်ရပါတော့သတည်း... .."

ဒါ... ဒါ... ငါ့ကတွက်...
 ထားခဲ့တာပဲ... ပြန်ရ
 မလဲ..."

သုတို့ကတော့..ဖွါတြိ
တော့သွေး...ဒီနေရာမှာပဲ..ငါ...
နေဦး..တရားအားထုတ်
တော့မယ်.....

ကယ..သဒ္ဓါ..သခါခေါက်ဆိုသက်ဆို
ကို..ဝတ်ကာ..ရသ့ဘဝကို..ခံယူ
လို့ကပါတော့သဒ္ဓါ.....

သုတော်ခင်ဂြိုဟ်နှင့်..ရဟန်းအရှင်သုဗြတ်
တို့..နေထိုင်..သီတင်းသုံးသွားခဲ့သော.....
ဤနေရာမှာပင်..နေထိုင်ကာ...တရားကျင့်
ကြီး...အားထုတ်လေတော့သဒ္ဓါ... ..

ကယ...၏...ရိုးသားသမီးများ
 သတ္တိ...ဖိလင်သား...၊ ဖိဖတ်
 ပျောက်ဆုံးသွားသတ္တိအတွက်
 ဖိတ်ပုပင်ဆာက...ရောက်နေ
 ကြလေသတ္တိ...။ မည်သည့်နေရာ
 တွင်...လျှောက်ရှာရမည်...မသိတော့
 လေ...။

သို့သော်...ရေခဲကြီးကယ...ကား...ဖိဖိ
 ပြုလုပ်ခဲ့သော...အကူအညီအကြွေးကို
 တရားရှာဖွေရင်းဖြင့်...ပေးဆပ်နေ
 လေပြီ...။ မျောက်ပျို...သံသယအရှိများ
 ကိုလည်း...ဖြတ်တောက်ကာ...ကောက်ခံ
 ဆုံးသော...လမ်းကို...ပျောက်နေပြီ...ဖြစ်
 ပါလေတတ်သော်...။

နတ်ပြုသင်္ကေတ ပို့လေးသူ ... သမီးအလိမ္မော် ...

အရာကားဒီပြင်ပကွင်း... သုမိတ္တာ
နှင့်... သုမိတ္တာ အမေ့တို့... သုလယ်ချစ်
နှစ်ယောက်... ရှိကြလေ၏... ..

သုမိတ္တာ... သခင်... လွန်စွာမှ... ချစ်သော
အိမ်... သုဋ္ဌာယာမီ... တစ်နှစ်... မြစ်ဝသစ်...
အိမ်... မြေပေါ်ကုဋေ ရှစ်ခယ်...
အိမ်... ကုဋေ ရှစ်ခယ်... ပိုင်ဆိုင်
သူ... မြစ်ဝသစ်... ..

သုမိတ္တာ... မှာမူကား... လွန်စွာမှ... ဆင်းရဲ
သူ... မြစ်၏... .. တစ်နေ့စာကို... တစ်နေ့...
အလျင်အမြန်... ရှာဖွေစားသောက်
နေရလေသခင်... ..

သုလပ်ရင်မနှစ်ဦးသဘင်...
မနှစ်မျှပင်...ချစ်ခင်နေကြစေ
ကာမ...ဆင်ရဲချမ်းသာ...ကွာ
ခြားလွန်းလှဤ...တစ်ခါတစ်ရံ
မှသာ...တွေ့ဆုံကြသဘင်... ..

သမီး သုမိလ္လာ..က..ပိတ်ကောင်းရှိ
သလောက်...မဆင်ဖြစ်သူ...သုဗ္ဗေကြီး
ဒုဗိလ..မှာ..ပိတ်မမြောင့်မတ်ချေ... ..

သုတင်...တစ်ခြားနာမည်ရှိသော်
လည်း...ပိတ်ဝတ်အမုန်...သီလ
မဆာသိသာကြောင့်...လှေတွင်
ကွယ်ရာတွင်... ဒုဗိလ..ဟုခေါ်
ကြလေသဘင်... ..

သုဗ္ဗေသာမီ... သုမိတ္တာ... သဒ္ဓါ... သုမိတ္တာ
 တို့... ချစ်ခင်၍... တစ်ခါတစ်ရံတွင်... အိမ်
 ကိုခေါ်ပြီး... အစားအစာများကို... ကောင်း
 မွန်စွာ... ချက်ပြုတ်၍... ကျွေးမွေးသဒ္ဓါ...
 သုမိတ္တာ... သဒ္ဓါ... ချမ်းသာတော်အိမ်သို့
 အဝင်အထွက်... မလုပ်လိုဘဲ... သဒ္ဓါ...
 သုဗ္ဗေသာမီ... သုမိတ္တာက... မဖြစ်မနေ...
 မြင်ရတော့လွှတ်၍... ခေါ်ဝင်ဖြင့်... သုဗ္ဗေ
 သဒ္ဓါချစ်... ..။

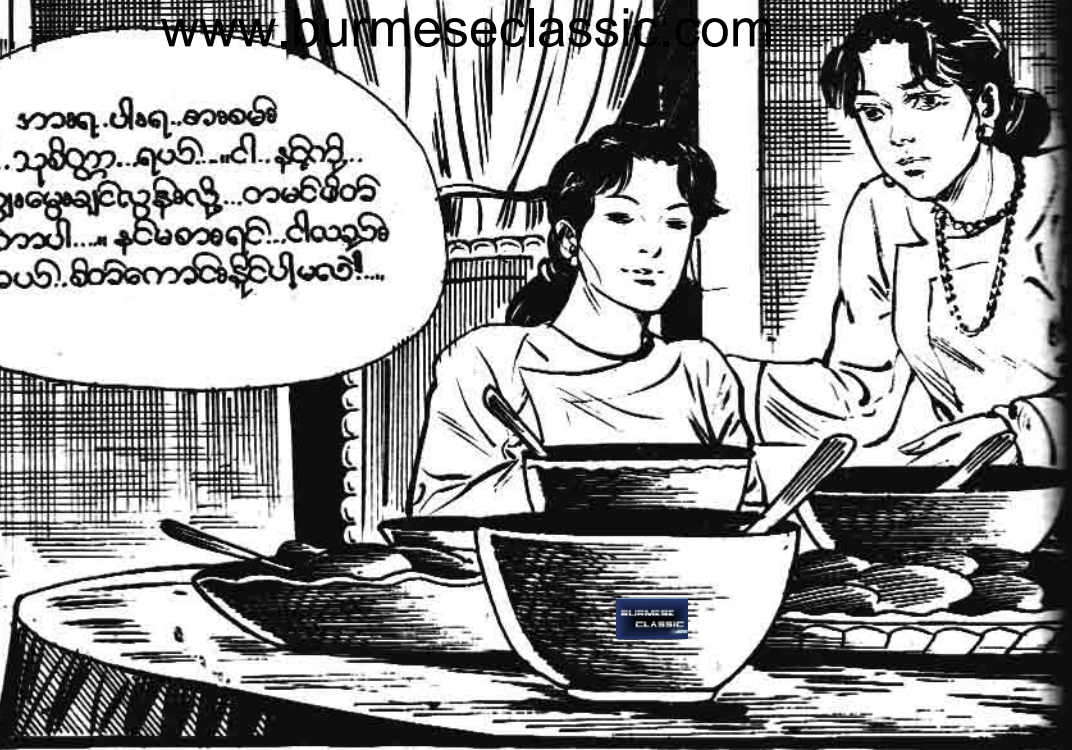

BURMESE CLASSIC

သုမိတ္တာ... သုဗ္ဗေသာမီ... သုမိတ္တာ...
 သုဗ္ဗေသာမီ... သုမိတ္တာ... သုမိတ္တာ...
 သုမိတ္တာ... သုဗ္ဗေသာမီ... သုမိတ္တာ...
 သုမိတ္တာ... သုဗ္ဗေသာမီ... သုမိတ္တာ...
 သုမိတ္တာ... သုဗ္ဗေသာမီ... သုမိတ္တာ...

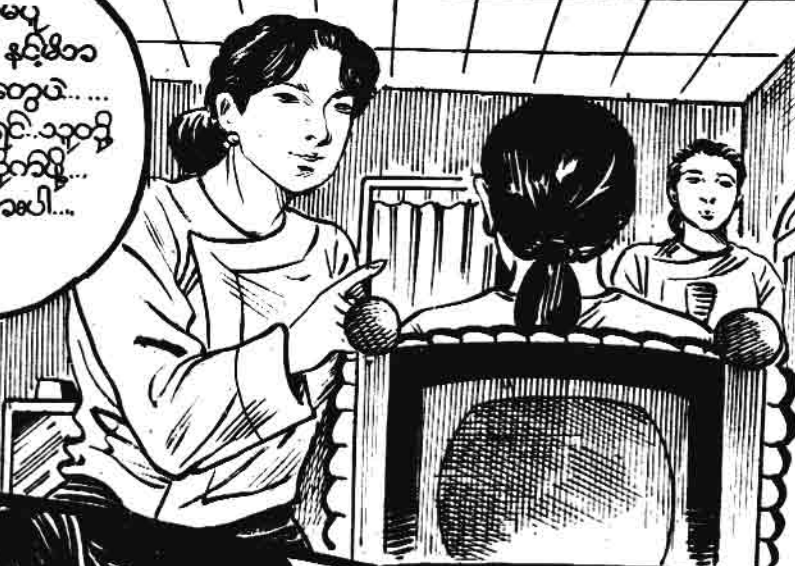
ဘာရဲ့ ပါရဲ့... ဓားစာမိ
ပါ... ဘုရား... ရယ်... ငါ... နဲ့...
ကျွန်း... နေ့... နေ့... နေ့... နေ့...
ခေါ်တာပါ... နှစ်... နှစ်... နှစ်...
ဘယ်... မိတ်ကောင်း... မိတ်ကောင်း...

နင်... ငါ့ကို... မိတ်... မိတ်...
ကျွန်း... ကျွန်း... ကျွန်း... ကျွန်း...
တင်ပါတယ်... နေ့... နေ့...
ကျွန်း... ကျွန်း... ကျွန်း... ကျွန်း...
မိတ်... မိတ်... မိတ်... မိတ်...

အိမ်ကတော့... ဘာမှမပျ
ပါနဲ့... သူမိတ္တူ... ရှယ်... နှင့်အိမ်က
တွေကလည်း... ငါ့အိမ်ကတော့...
မပျက်လား... နှင့်ပြန်ရင်... သူတို့
အတွက်လည်း... ပေးလိုက်မို့...
ငါ... စိတ်ဝမ်းငြီးသားပါ...

သူမိတ္တူ... ပြောလိုက်မှ... သူမိတ္တူ
လည်း... ဘဝင်ကျသွားရဦး...
အစားကို... ပြောသိပြောသိစားနိုင်
လေတော့သတည်း... ..

အဆင့်အတန်း... ခွဲခြားတတ်လေတာ...
သူငွေကြီး... သူပီလ... သူတို့... သူမိတ္တူ
အိမ်သို့ လာလေသတည်းအတွက်... မိမိ
သက်ဆိုင်... သိပ္ပံနည်း... သမားကို...
ချစ်လေတတ်ကြောင်း... မပြောရက်

BURMESE CLASSIC

သူ့ပိတာ... ဒါမိပေါ်မှ... ဆင်သွား
သံချက်နဲ့... သူ့မတိုင်ခိုဇာ...
နေရာ၊ လမ်းလျှောက်သွား
ဘာချက်... နေရာတို့တို့... နိရုတ်နဲ့
ဆေးသဘင်... ..။

အဖေရဟင်... ဘာဖြစ်လို့
ငါလို... လှုပ်ရှားတာလဲ!.. သူ့ပိတာ...
ဒါသွားရင်... မိတ်မကောင်ဖြစ်
ရှာရော့မဟင်... ..။

ဆင်ရဲ့ဘားစော်နဲ့ပြီး...
ကုန်ခဲ့မှာ... ရှိလို့ သမီး...။ သမီး...
ငါလို... အောက်တန်းစားတွေနဲ့... မပေါ်ငါ
သင့်ဘူး...။ ဆီတို့ဆေးပတ်တွေ...။ အား
ကောင်... ဆေးကပ်ပတ်တွေကွဲလွဲ...
မကွဲ... သင့်ဘူး...။ အပါ... သူတို့နဲ့မတန်
ဘူး... သမီး...။ သမီးနဲ့သင်... ဘာ
ကျေးဇူးခံ... ကျေးဇူးအားမှ... ရှိတာ...
မဟုတ်ဘူး...။

အဖေရယ်... သူမိတ္တာ
ဟာ... သမီးရဲ့... သူငယ်ချင်းပါ...
သူဟာ... ဆင်းရဲတာက... လွှဲငွေ...
မိတ်ကောင်းရှိပါတယ်... သူ့ကို...
ကျွေးမွေးတဲ့အတွက်... ကုသိုလ်
တောင်း... ရပါလားတယ်...။

သူ့ငွေကြီး... ညီလ... ကတော့... သမီး...
သူမိတ္တာ... ဧါ... ကောင်းကို... နားမဝင်ချေ။
ကိုယ့်ထက်... မိမိကျွေးတာ... သူ့ကို...
ကိုယ်နှစ်မတန်ဟု... ထင်နေပါသည်။

ထိုအတိုင်း... သူ့ငွေကြီး... မိမိ...
ကျွန်ုပ်တို့... မှတစ်ခင်... သူမိတ္တာ...
နားထဲသို့... ရောက်ရှိသွားခဲ့လေ
သည်...။

သူငယ်ကြီးက သိပ်ပြီး...
 အဆင့်ကတန်း... ခွဲခြားတယ်... .."
 ငါတို့ကိုလည်း... ဖိတ်ကွေ့က... အကြွေး
 နဲ့... သိမ်းထားပြီး... ကျွန်ုပ်တို့ဘာသာ
 ဆက်ခံတယ်... .." အစားအသောက်
 ကိုလည်း... ခွဲခြားပြီးတော့... ကျွေးတယ်...
 ပြီးတော့... လူကိုလည်း... လစာရင်... လစာ
 သလို့... ဆက်ကားသေးတယ်... .."

ကောဟယ်... ငါလည်း... မိတ်
 မကောင်းပါဘူး... ဒီဘဝက... လွတ်
 မြောက်အောင်... နှစ်တိုဆုတောင်းပြု
 ပေါ့... .. ငါလည်း... နှစ်တိုအတွက်... ဆု
 တောင်းပေးပါမယ်... ဟယ်... .."

အင်း... ဒီအတိုင်းဆို...
 ငါ... သူ့ဖိလ္ဂျာဆီတိုင်း... သူ့
 အိမ်ကို... သွားလို့... မဖြစ်တော့ဘူး။
 သူ့ အလေ့အကျင့်က... ငါလာတာကို...
 မကြိုက်ဘူး...။ သူ့ဆီတော့အခါ...
 အကျိုးအကြောင်းပြောပြီ...
 ငြင်းရတော့မှာပဲ...။

ထိုကြောင့်... သူ့ဖိလ္ဂျာ... သဘင်...
 သူ့ဖိလ္ဂျာ... အခါလွှတ်တိုင်း...
 အကြောင်းအမျိုးမျိုးပြကာ...
 ငြင်းဆန်တော့သဘင်...။

သူ့ဖိလ္ဂျာ... ရောက်လာသောအခါတွင်...
 သူ့ဖိလ္ဂျာ... မှာ... ဖွယ်ဖွယ်ရာရာ... ချက်
 မြတ်တမ်းသော... ဟင်းကောင်းများ
 ကို... ကျွန်တော်တို့ပေးအပ်အား... စေ
 လွှတ်ချို... အပိုဆိုင်အသေသဘင်...။

သုမိတ္တ သာဓိမ်
ကလေးက... ပိုမိုငါးလိက်
လို့ပါ.....

ကော့ဗွယ်... သုမိတ္တ...က...
ငါ့အပေါ်မှာ... အမြဲတန်းလို့လို့... သတိ
တရ... ရှိနေတာပဲ... ကျေးဇူးတင်
ပါတယ်ကွယ်...။

ဪ... ငါ့သုလင်ချင်း
က... အချိန်မရွေး... ငါ့အပေါ်မှာ...
သတိတရ... ရှိနေတာတိတကွပါပဲ
လား...။ ဒီလိုသုလင်ချင်း... မျိုးနွဲ့...
ငါ... အမြဲတန်း... ဆုံတွေ့နေချင်တာပဲ...
ဘဝဆက်တိုင်း... ဘဝဆက်တိုင်း
ရေ စက်ဆုံချင်ပါတယ်...။

တစ်နေ့တွင်... နာဒီလ... သဘင်...
ဟင်းတုတ်ကို... ယူပြီး ထွက်
လာတာ... ကျွန်ုပ်တို့ဒုက္ခကပ်ပင်
တို့ဖိလေရာ... .. ."

နုလက်ထဲမှာ ကိုဝံတား
တာ ဘာတွေလဲ...။ နု... ဘာတွေ
ခါလာတာလဲ...။ မြစ်ခမ်း... ..
ငါ့ကို... .."

ခါလာတာ.. မဟုတ်ပါ
ဘူး...။ နုဖိလွှာ.. သခင်မလေး
က.. ပိုခိုင်းလို့ကပ်တာပါ... ..
ဟင်း.. ဟင်းတွေပါ... .."

ဟို... ဟင်းတွေ...
ဟုတ်နား...။ ဘယ်သူ့ခိုက်...
ပိုခိုင်းတာလဲ..."

နုဖိလွှာ.. ခိုက်ပါ..."

သူ့ဥစ္စာကြီးကို... ခြေထောက်သတ်
နှင်... ဖွင့်ပြောမိလိုက်သတဲ့...။

သူမိလ္လာ... ဆီကို...
ဟုတ်လား...။ ဖြစ်မိ...
ငါ့ကို...။

သူ့ဥစ္စာကြီးက... ဟာထိတုတ်ကို...
ဖြုတ်ခြာစုတ်လိုက်သတဲ့...။

ဒီလောက်... ကောင်း
တဲ့... ဟာထိတုတ်က... သူ့တို့နဲ့
တန်ခိုးလား!...။ ရာရာစေ...။
သင်းတို့က... ငါ့သမီးကို... ခြေထောက်
ပစ်ပြီး... ဓားလောက်နေကြ
တယ်...။

ဟာထုတ်ပစ်မှ... ဟာထိများကို...
ဖြုတ်၍... ဟုတ်တားလိုက်ပြီး...
သင်များ... ကို... ထင်ရှားကာ...
ထိုကဲ့သို့မိမိကိုပင်... သူမိလ္လာ
ဘိမိသို့... ပို့ခိုင်းလိုက်လေ၏...။

ကျွန်မသေချာ...သေတွယ်ကု...သူမိတ္တာ
ထံသို့...သွားပေးပြီး...အကျိုး
အကြောင်းကို...စိတ်မကောင်း
စွာဖြင့်...ပြောပြလိုက်လေသတည်း။

သူမိတ္တာ...သေချာ...သုဗ္ဗေဠိ၏...အပြု
အမူကို...သိလိုက်လေတယ်...အနုစွာ
လေ့ရှိ...စိတ်မကွက်မိလေ.....။

သို့လည်း...ထိုကုန်မက...သူမိတ္တာ
အား...ပြန်ပြောပြရာ...သူမိတ္တာမှာ...
စိတ်မကောင်း...ပြစ်ဒွားမိသတည်း။

လားကွယ်...။ ဒါ...
ငါ့ကုသိုလ်ကံပဲဆို...။ဘာ
တတ်နိုင်မှာလဲ!...။ ဒီအကြောင်း
တွေကို...သူမိတ္တာ...မသိကြပါ
လေနဲ့ကွယ်...။

အဖေအတွက်နဲ့တော့...
ခက်လှပါပြီ...။ ငါ...ဘယ်လို
လုပ်ပြီး...သူမိတ္တာကို...မျက်နှာ
ဖြင့်မှာလဲ!...။

သူမိတ္က... သဘွစိ... သူမိတ္ကထံသို့
ကိုယ်တိုင်လွှာသဘွစိ... ကိုယ်
တို့... ကျွေးမွေးသဘွစိ... သို့မဟုတ်...
ဖခင်နှင့်... ပတ်သက်ပြီး... ကာလပွန်းမှ...
မမြေ့သဘွစိ... သူမိတ္က... ကာလပွန်း...
မမေးချေ... ..

နှစ်ပေတာကလေး... ရတနာသိန်းပါကော့...
ရှိလာကုန်ပြီးရှိပြီးပြီသဘွစိ... သူပုသ်
သိတင်္ဂါတစ်ခုခွဲခွဲခွဲ... အချိန်
တွင်လည်း... သူ့ရော့ကော့ကားကားနိဗ္ဗာ
န်... အတူတူပင်... ရှိပြီသဘွစိ... ..

တရားတော်များကို... နှစ်ပေတာက
တွင်လည်း... အတူတူပင်... ဖြစ်လေ
သဘွစိ... ..

သုဗ္ဗေကြီး... ဒီ သီလသတ္တိ...
ရတနာသံစုံပါးကို... ဥပေက္ခာ
မြတ်စွာသု... ဖြစ်လာသွင်း.....
ဒါနု... ဟုသတ္တိ... အလှ
အတန်းကိုလည်း... မပြု
လုပ်ခဲ့... ..။

ဥပေက္ခာကာနု... သက်ဟော... ဆိုသည့်
အတိုင်း... ဆွေမျိုးဝင်္ဂိုကို... ပေးကာမ်း...
တောက်ပို... ရှိမြင့်မြင့်နင်းကိုလည်း...
မသိ... ..။

ငါ့ကုသိုလ်ကံကြောင့်... ငါ...
ချမ်းသာခဲ့တာ... အပတ်ပုဂ္ဂိုလ်မှ
လည်း... ပေးကာမ်းပျို... မလိုဘူး... လှပျို
လည်း... မလိုဘူး... သူတို့နဲ့ငါ... ဘာမှ
ပတ်သက်ရော... အကြောင်း... မရှိ
ဘူး...။

သုဋ္ဌေကတော်ကြီးနှင့်...သမီး သုမိတ္တာ
ကတော့...မိတ်သံလောကတား...တုန့်
သတိ...။ ကျောင်းသို့ သွားရောက်၍...
တိတ်တတ်တတ် အလှူအတန်းပြုတိုင်း...
သုဋ္ဌေကြီး၏... အမေ့တို့...တပ်ငြိမ်း...
လှူသတိ... ..။

သုဋ္ဌေကြီးလင်မယားသည်...သမီး
သုမိတ္တာ...ကိုကတော့...အတော်ချစ်ရှား
သုဋ္ဌေကြီးသည်...သုတင်ပါအား
ခေတနာပါရှားပေးမည်...အိမ်ပိုင်ဆိုင်
သမျှ...စုစည်းမိမိကို...သမီးသုမိတ္တာ
ပုံငြိမ်း...ပေးထားသည်... သုံးချင်ရာ
သုံးနိုင်သည်... ..။

တစ်နေ့တွင်... သုခိတ္တာ... နှို...
သုခိတ္တာ... တို့သည်... ရွာတစ်
ရွာသို့... အလှည့်လဲပွားစွာ...
ကျောင်းသို့... တစ်ခုကို...
မြင်တွေ့ခဲ့သည်... ..။

ကျောင်းသို့... နေထိုင်ခြင်း...
ဆရာ... ရဟန်းတော်များသည်...
ကုသိုလ်... ဒကာကင်းမဲ့၍... ..
ကျောင်းသို့... မပြင်နိုင်ဘဲ
သတိပဿနာ... နေ ချေသည်... ..။

ကျောင်းပေါ်... ကျောင်းအောက်...
အောက်အဆင်း... မြို့ပူပင်သည်ကို
ပင်... သတိပဿနာ... မြို့ပူပင်
နေကြသည်... ..။

သုခိတ္တာ... ရဟန်း...
ဒီကျောင်းသို့... ငါ...
အောင်... ဆောက်ပေးချင်
လိုက်တာ... ..။

နှင်...ဆောက်ပေးနိုင်ရင်...
 ကောင်းတာပေါ့ပယ်... ကုသပို့လိ
 ရတာပေါ့...။ ငါ့ဘာ...နည်းစီချမ်းသာရင်...
 ကျောင်း၊ ခရစ်တွေ... ဆောက်လှူမိမှာ...
 အမှန်ပဲ...။ အဲဒီလို ကုသပို့လိချိန်... ငါ...
 သိပ်ငြိမ်တော့... လိုချင်တာပဲ...
 သုပိတ္တ...။

ပါး...။ နှင်ဆန္ဒ... ပြုခွင့်
 အရမယ်...။ ငါနဲ့အတူတူ... နှင်...
 ကုသပို့လိပါဝင်ပေးပါ...။ ငါ့အလှူငွေ
 နှင့်အလှူလိုလွှဲ... သဘောထား
 သံဃာတော်တွေ... လိုအပ်တာ... မှန်
 သမျှ... ငါတို့... ပြုခွင့်အခွင့်ပေး
 ကြမယ်နော်...။

သူမိတ္တာ...သခွ်...ညှိကျောင်း
ကြီးကို... အသစ်ပြုပြင်၍...
ဆောက်ခွင့်ပြုပါရန်...ကျောင်း
ထိုင် ဆရာတော်သိက္ခာ...ကျောက်
တင်လေ့သခွ်...။ဆရာတော်
လှည့်...ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ...
ပြုသကဲ့သို့လေ့သခွ်...။

သူမိတ္တာ...သခွ်...တို့ရွာမှ...ရွာသူ
ရွာသားများ၏...အကူအညီဖြင့်...
ကျောင်းကို...ပြုပြင်ပြီး...
အသစ်တစ်ဖန်...ဆောက်လုပ်ကြ
လေ့သခွ်...။

သူမိတ္တာ...ကလည်း...ငွေကြေးမရှိသော်
လည်း...လုပ်အား ချီန...ပေးသခွ်...။
မမောနိုင်...မပမ်းနိုင်...ဆောင်ရွက်လေ့
သခွ်...။

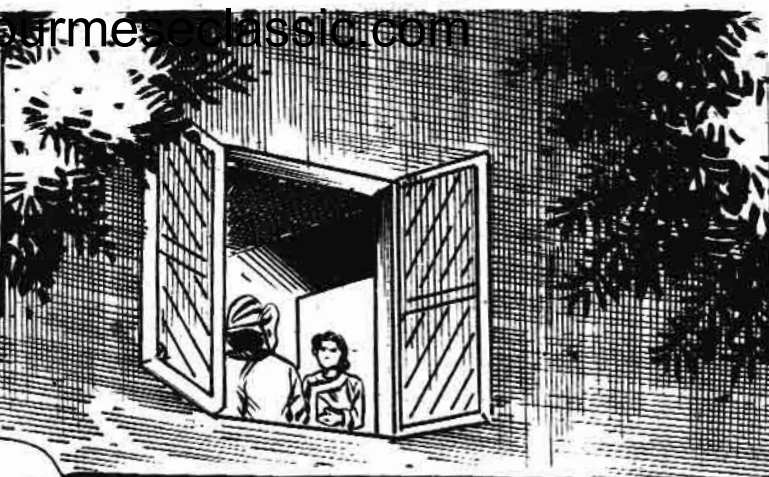
မကြာမီ...ကျောင်းကြီးလည်း...ဆောက်
လုပ်...ပြီးစီးသွားခဲ့သည်...။ «အောက်ထပ်
လျှောက်ဆောင်...သိမ်းခြင်း...ဆွမ်းစား
ဆောင်များကိုပါ...ဖြည့်ဆည်းပေးလိုက်
သည်... ..»

သူမိတ္တ...သည်...တစ်ခါတစ်ရံ...ကျောင်း
ဆောက်ရာစီမံ...မသွားနိုင်ချေ...။ သူ
မိတ္တ...ကို...လွှတ်ရသည်...။ «သူမိတ္တ
၏...မိတ်ကုန်နှင့်...လုပ်ကိုင်ရန်...
အခွင့်အရေးများကို...ပေးထားသည်
သူမိတ္တ...သည်...ဖိစက်ပစ်ခတ်...လွှတ်
ရသကဲ့သို့...မိမိစီးမီးဖြင့်...ဝင်ရောက်
လုပ်ကိုင်ကာ...အာဇာနည်ပေးသည်...»

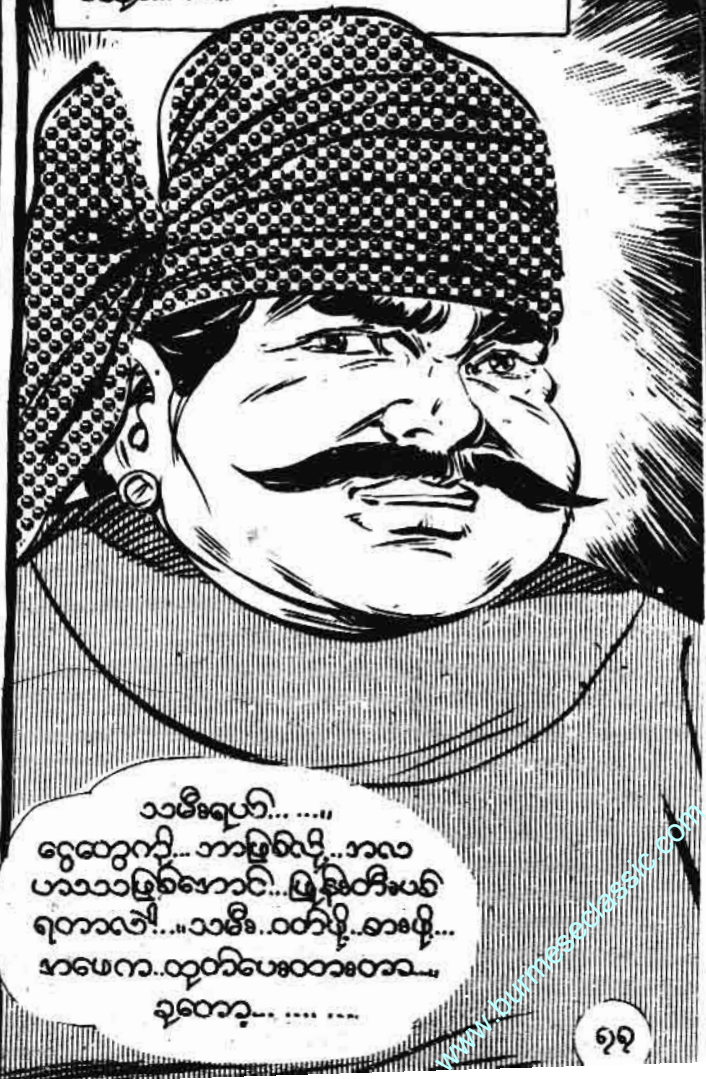

မကြာမီ...ကျောင်းနဲ့ပတ်ဝန်းကျင်
သဘော... ကိစ္စအဝဝလည်း... ငြိမ်း
သွားခဲ့လေပြီ...။ သူ့ပိတောက်...
ထိုအခါကျမှ... မခင်ပြုစား...
အသိပေးသွား...။

အဖေ့နာမည်... မိသားစု...
နာမည်တွေနဲ့... သမီး... သိမ်၊ ကျောင်း
ရေပိတောက်... အောက်ခြံသွားပြီ...။
ရေပိတောက်... ကုသိုလ်ဗွဲ့... အဖေ
လည်း... ကုသိုလ်ဗွဲ့ကိစ္စပါ...။

သုဗ္ဗေကြီး... နှုတ်... သွား... သမီး၏...
ကောင်းကို ကြားလိုက်သောအခါ... စိတ်
အနှောင့်အယှက်... ပြစ်သွားခဲ့ရလေ
သွား...။

သမီးရဟိ...။
တွေ့တွေ့... အာဗြစ်... အလ
ဟာအာဗြစ်အောင်... ပြု... အတိတ်
ရတာလဲ...။ သမီး... တစ်... အဖေ...
အဖေက... ထုတ်ပေးတာ...
ခွဲတော့...။

အဖေရယ်...။ အခု
 ဘဝမှာလည်း... သမီးတို့မှာ...
 လိုလေလား... မရှိဘူး... ပြီးမှ...
 ကြည့်... မဟုတ်လား...။ မှောက်ထပ်...
 ထပ်ဖြည့်ဖို့... မလိုတော့ပါဘူး...
 သမီးတို့... ထပ်ပြီး... ဖြည့်ပေးရမှာ...
 ဒါနဲ့ကုသဖို့ပါ...။ ရဟန်း... သံဃာတွေ
 ရဲ့... မေးရော... ထိုင်ရေးကိစ္စတွေကို...
 ဖြည့်ဆည်းပေးရတဲ့... ကုသဖို့လဲကား
 သိပ်ပြီး... ကြီးမားလှပါတယ်။

မှောက်ဘဝမှာလည်း...
 အဖေနဲ့... သမီးတို့... ဒီလိုပြောပြချင်
 ခဲ့ရုံနဲ့... မေးရအောင်... အဖေကတော့...
 ပါဝင်လှူဒါန်းပါ...။ ကုသဖို့လဲဟုတ်
 သမီးနဲ့... သိက်ဖြစ်အောင်... လိုက်
 ခဲ့ပါ... မှော်...။

သူတို့က...က...အပင်လိုပင်ဆီဆီ...
မင်း... သူပီလ...ကတော့...မလိုက်...
အကြောက်အကန်... ငြင်းဆိုနေ
သတဲ့... သမီးဖြစ်သူကို
လည်း...မကျေမနပ်...ဖြစ်မိ၏။

သမီးက...လိလောက်ဆီဆီ
တာ...တစ်ခါလောက်တော့...လိုက်သွား
ပါလား...ရှင်... ကိုယ့်မှာ...ဒီသမီးလေး...
တစ်နှစ်တာပဲ...ရှိတာ...မိတ်မချ...မိ...
မသားဖြစ်အောင်...မလုပ်ပါနဲ့...။

အဖိုးဖြစ်သူက...မှောင်ဖျူသတဲ့...။
အကြိမ်ကြိမ်...မှောင်ဖျူတော့မှ...
သမီးကို...ချစ်ခင်စိတ်နဲ့...အလျာ
ပေးလိုက်ရလေသတဲ့...။

ငါက... သမီးကြောင့်
မို့လို့...ငါလိုက်တာ...နို့မို့ဆိုရင်
တော့လား...။ ဝေးသေး...။

ဖခင်က...ကျောင်းရောက်ချပွဲကို...
လိုက်မခွင့်ဆို၍...သူမိတ္တူ...ပျော်
သွားခဲ့ရသခွင့်...ထိုနှစ်ကြာ...
သူမိတ္တူ...ဆီကို...အပြေးသွား
ရောက်ခဲ့ပြီး.....

သူမိတ္တူ...ကျောင်းရောက်
ချပွဲကျရင်...နင်လခွင့်...နင်းအလှူပို့
သဘောထားပြီး...ငါတို့နဲ့အတူတူ...
ရောက်ချနေပါ...ကျောင်းပေးအား
တွေ...ပြီးဆုံးတို့အထိ...နင်လခွင့်...
မိတ်ပါ...လက်ပါနဲ့...ကုသိုလ်
တာပဲ...ဟုတ်သလား...

ငါ့အလှူပို့သဘော
ထားပြီး...ရောက်ချပွဲကိုလိုက်
ရမယ်...ဟုတ်သလား...ဝမ်းသာ
လိုက်တာ...သူမိတ္တူရယ်...

ကျောင်းရေခက်ချုံ... အလှူပြုကား...
ဆွဲကား... သိုက်မြိုက်လှသလို...
သုမိတ္တာ၊ သုမိတ္တာ... နှင့်သုမိတ္တာ
၏... ဖိစားနှစ်ပါးတို့သည်လည်း...
ကျောင်းတော်ဆီသို့... ရောက်လာ
ခဲ့ကြ၏... ..။

သုဓမ္မာကြီး... နှုတ်လ... သတ္တိ... အံ့မခန်း...
ကြီးကျယ်လာ... ကျောင်းကြီးတစ်
ဆောင်နှင့်... ဇရုဗိသိမိ ဆွမ်းစား
ဆောင်တို့ကို... တွေ့မြင်လိုက်ရသော
အခါ... အနည်းငယ်တော့... မိတ်လှုပ်
ရှားသွားဖိသလို... ..။

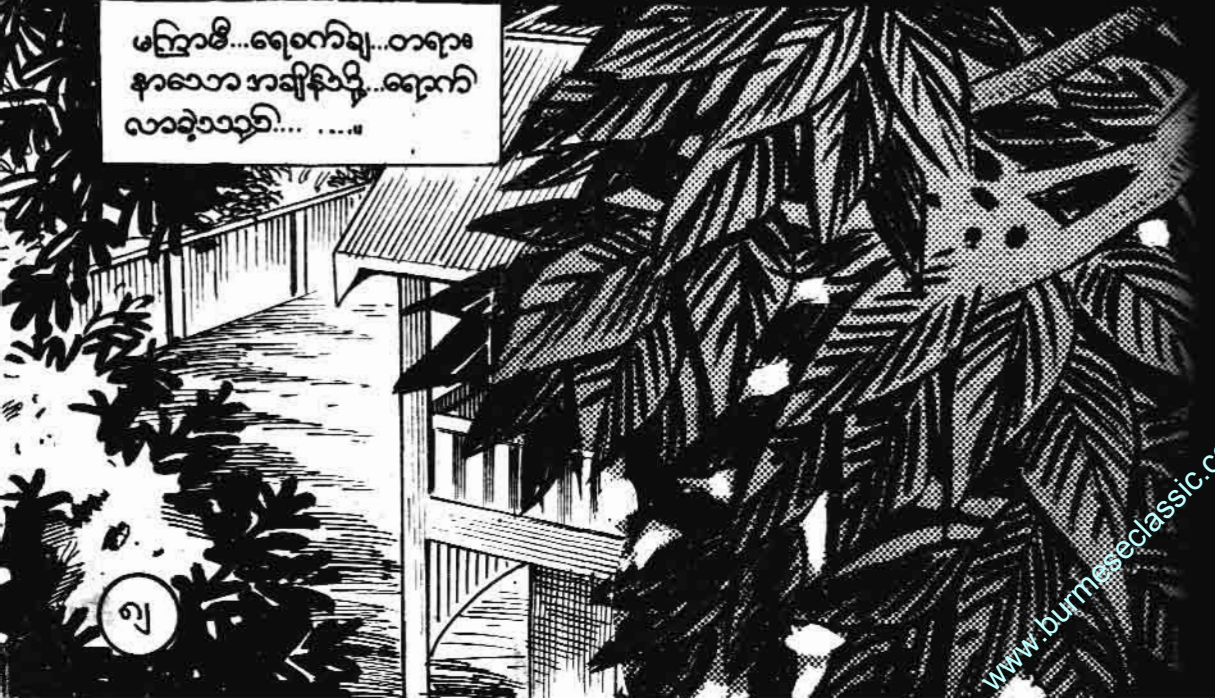
ရဟန်း... သံဃာတော်များကို... မြင်
လိုက်ရသောအခါတွင်လည်း... ရှိသော
လေးစားမှုမိတ်များ... ဖြစ်ပေါ်လာ
သည်... ..။

သုပိဏ္ဍ...သတ္တိ...သုဇယံချင်း...
သုပိဏ္ဍ...နိဗ္ဗာန်...ရဟန်း...သံဃာ
တော်...အရှင်သုန္ဒရီ...အရှင်
ဆက်ကပ်...လှူဒါန်းလာသွား... ..။

သုဇယံ...နိဗ္ဗာန်...ရဟန်း...
သံဃာတော်...အရှင်သုန္ဒရီ...
အရှင်...အရှင်...အရှင်...
ဆက်ကပ်...လှူဒါန်းလာသွား... ..။

မကြာမီ...ရေတက်ချ...တရား
နာလော အချိန်သို့...ရေတက်
လာခဲ့သတည်း... ..။

ဆရာတော်က...တရားချိုးမြင့်
သတို့... ကျောင်း... ဘိမိ... ရေ...
တောက်လှုပ်လှုပ်ပြီးနေရတာ...
ဘကျိုးတရားများကို... ဟော
ကြား... ရှင်းပြသတို့... ..

မကြာမီ... ရေတက်ချရန်... ဘချိန်သို့...
ရောက်လာခဲ့သတို့... ကျောင်း
ဒါပင်ကာ... ဒါပင်ကာမကြီးများ...
မြင်ကြတာ... သူပီလ... ဒုတိယဌေး
ကတော်တို့က... တစ်ခွက်ပီ... ..

သူပီလွှာ... ကလေး... ရေတက်ခွက်...
တစ်ခွက်... ထိုအပြင်... သူ့အငါးရံ
မလေး... သူပီလွှာ... ကလေး... ရေ
တက်ခွက်... တစ်ခွက်... ချလေးထား
လေသတို့... ..

ရေကန်ချလားအချိန်တွင်.....
 သုမိတ္တာ...က...သုမိတ္ထိသတ္တိ...
 ကုမ္ပိုလိအတွက်...ကြွေကြွေ...
 နှု...နှု...ဖြစ်နေပါသည်...။ သုမိတ္တာ
 သတ္တိလည်း...ဤအလှူတွင်...မိမိ
 ပါဝင်ခွင့်...ရသတ္တိအတွက်...
 ပီတိဖြစ်၍...မဆုံးတော့ပေ...။

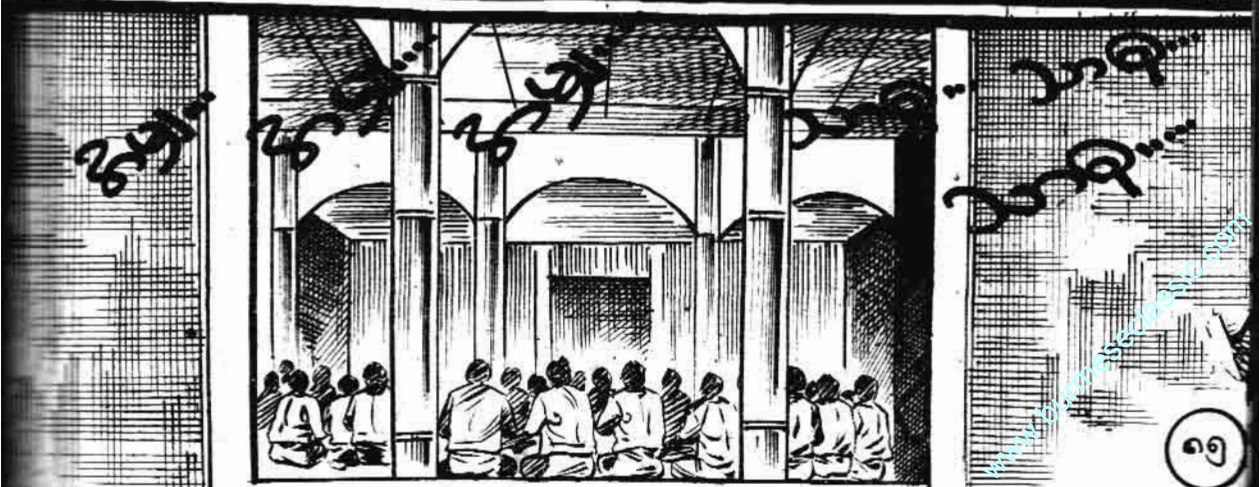

သုဗ္ဗေကတော်ကြီးကလည်း...
 သမိန္ဒရီအတွက်...ကုမ္ပိုလိကောင်
 မှုကို...ယခုနေ့ပဲတော့သည်...။

သုဋ္ဌေးကြီး... ဒုသိလ... ကား... မှလက...
စိတ်မပါခဲ့သော်လည်း... ရေကန်ချနေ
စဉ်မှာတွင်းမှာ... ဆတာနာ... သဒ္ဓါတရား
ဆွေ... ထက်သန်လှကား... မာစိုင်း၌ ရင်
တွင်းမှ... လျှိုက်လှဲခွာဖြင့်... အမျှထေမီ
သည်... သာဓုလည်း... သုံးကြိမ်ပုံ
ဒါ... ခေါ်ဖို့သည်... .."

သုဋ္ဌေ... မာလည်း... သုတစ်ပါး၏...
အလှူကို... ဝမ်းသာလျှိုက်လှဲခွာဖြင့်
သာဓုခေါ်ဖို့ကား... မျက်ရည်များပင်...
လည်းမိခွဲလေသည်... .."

သုဋ္ဌေးကြီး... နုတ်လ... သဘင်... ထိုအချိန်မှစပြီး... ကောင်းမွန်အောင်...
မိတ်က... ပါးစမ်းပိုင်သွားခဲ့သော်... «ဗုဒ္ဓ၏... တရားတော်များကို...
ရိုသေစွာ... နာကြားဆောသု... ပြစ်လာခဲ့သော်... .. ကျောင်းကန်
များသို့... သွားကာ... နုတ်လ... အောက်တစ်သော်... ..»

သံလော့ပေယျာဝဋ္ဌ... ကျောင်း
ပေယျာဝဋ္ဌများကို... တာဝန်ယူ
အောင်ရွက်ပေးသော်... ..»

မိမိပြောင်းလဲခဲ့သော်မှာ... ..
သမီး... သူမိလ္လာကြွေဝင်... ပြစ်
သော်... ဆိုကာ... ကျေးဇူးတင်၍
မဆိုတော့... ..»

လျှာဝဝတွင်... အစဉ်အတိုင်းနေလာခဲ့
ကြပြီ... ကွယ်လွန်ကြလေဆော်... ..
သူမိတ္တာ... သခွင်... နတ်မြင့်တွင်... ..
ရွှေမိမ္မာန်ကြီးဖြင့်... နတ်သမီးဘဝကို...
ရသခွင်... .."

သုဋ္ဌေးကြီး... ဒုတိယ သခွင်...
ဆာလွန်ဆော်... မြို့တော်က
ဖြင့်... သိများကိုသာ... စား
ဆာကရသခွင်... သူမိတ္တာ
ဘား... အစားအစာနှင့်... သိ
များ... လတ်သွင်ပေးခဲ့ခြင်း...
အကုသိုလ်ကြောင့်ဖြစ်၏..."

သုတရိပါ၏... အလှူတွင်... လုပ်
အားဒါန... ပါဝင်စွင့် ရခဲ့သော... ..
သူမိတ္တာ... သခွင်လခွင်... သာဓု
ဆော်ခဲ့၍... မိမ္မာန်... နတ်သမီး...
ဖြစ်လာခဲ့လေသခွင်... .."

သို့သာ... နောက်ပိုင်းတွင်... မိမိပြုလုပ်
ခဲ့သော... ကောင်းမှုကုသိုလ် အားပေး
ခြင်း... ပြုလုပ်တာမှ... သူတို့မြောက်
ကာ... နတ်ပြုချင်တွင်... ရွေးမိမ္မာန်ကြီး
ကို... ပိုင်ဆိုင်ရသလို... နတ်သားတစ်
သို့... ရောက်ရှိခဲ့ရလေသည်။ .....

သူပိက္က... ကား... မိမိ၏... အဆွေခင်ပွန်း
နှင့်... မိဘများကို... နတ်ပြုချင်သို့...
ရောက်သော... ပိုပေးခဲ့သော... သမီး
လိမ္မာပင်တစ်... ..

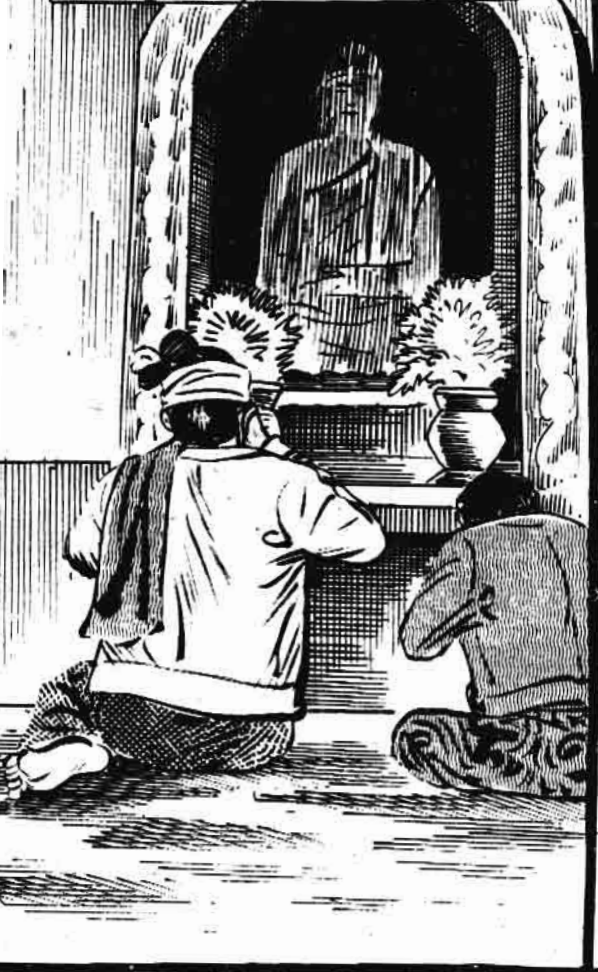
ကလေးကံ...
ငါ့မျှော်...

ငါ့မျှော်...

ရှေးဝေရောအခါက...နယာ...အမည်ရှိ...
ရွာကြီးတစ်ရွာ၌...ဇာတိကံ...အမည်
ရှိ... ယိုးဒယျာလောကတစ်ခု... ရှိလေသည်။
ထိုယိုးဒယျာလောကသည်... လူနိဗ္ဗာန်... ချော
မောလှပသည်...။ တောနှင့်တောနီ... နန်း
နှင့်... တစ်ခုခု... ဟုပင်... ဆိုကြလေသည်။
ဇာတိကံ... ဟု... လူအများအား... ချစ်စင်
ခိုက်ဖြင့်... အမည်ပေးကြခြင်းပင်... ဖြစ်
သည်။...။ ကာကယ်တော့... ဇာတိကံ
သည်... မြင့်မြတ်သော... မျိုးနွယ်တစ်ခုမှ...
ဆင်းသက်လာခြင်းပင်... ဖြစ်သည်။...။

တကရာဒေဝီ...၏...ဖိတ်များသည်...
ဘုရား...တရားကို...လွန်စွာမှ...
ကြည့်လိုက်လေးစားကြသူများ...ဖြစ်
ကြသည်... ..။

အလှူဒါနများကိုလည်း...မပြတ်ပြုလုပ်
ကြသည်...။မရှိဆင်းရဲဘေးများကို
လည်း...စောနှာ သာဓုတရားဖြင့်...
ပေးကမ်း...လှူဒါနကြသည်... ..။

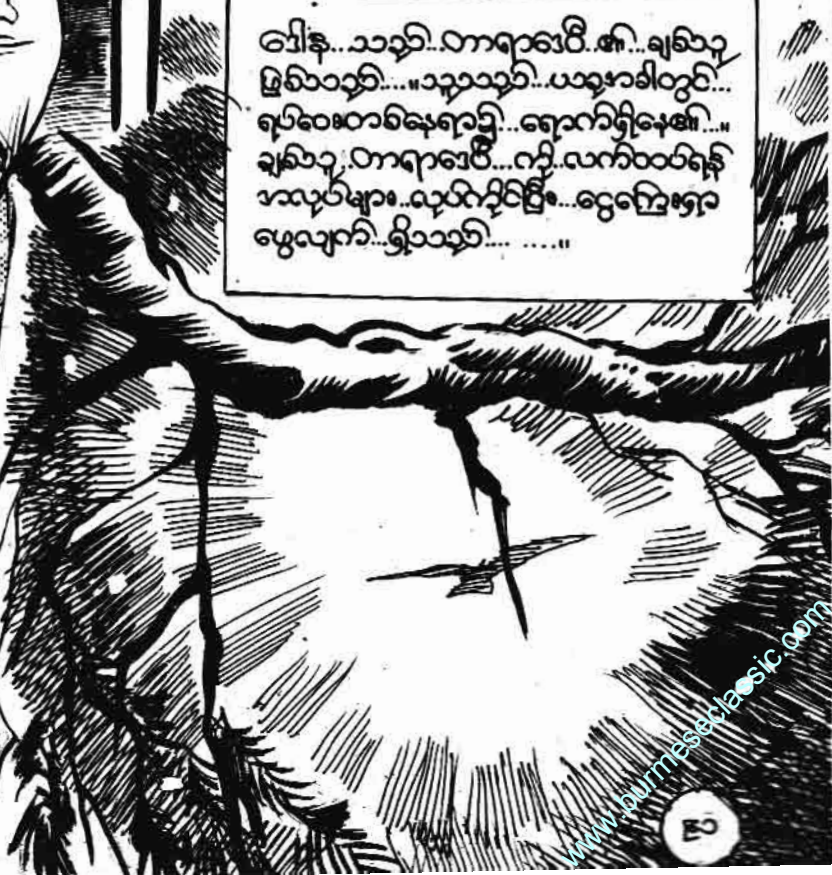
ထိုကြောင့်...တစ်ရွာလုံးက...
သူတို့ ဖိတ်စုကို...ချစ်ခင်
ကြလေသည်... ..။

တကရာဒေဝီ...သခွါ...အရွယ်ရောက်
 လာလာ...အိမ်ကလေးဖြစ်၍...အလှ
 အပတို့သည်...အမွမ်းကုန်...ဖွံ့ဖြိုးလျက်
 ရှိသည်...။ သူ့ကို...လက်ထပ်လိုသူ...
 များပြားလှသော်လည်း...တကရာဒေဝီ
 တွင်...ချစ်သူက...ရှိပြီးဖြစ်သည့်အတွက်...
 မှောက်ဆုတ်နေပြီရသည်...။ ..။

ဒေါ်န...သခွါ...တကရာဒေဝီ...၏...ချစ်သူ
 ဖြစ်သည်...။ သူသည်...ပထမအိတ်တွင်...
 ရုပ်ဝေးတစ်ဆရာ၍...ရှောက်၍နေ၏...။
 ချစ်သူ...တကရာဒေဝီ...ကို...လက်ထပ်ရန်
 အလှုပ်များ...လုပ်ကိုင်ပြီး...ငွေကြေးရှာ
 ဖွေလျက်...ရှိသည်...။ ..။

နယာဝ...ရွာကြီးတွင်...တာရာဒေဝီ...ကိုကြိုက်
နှစ်သက်နေတာ...မလိ...အမည်ရှိ...လူ
တစ်ယောက်...ရှိသတည်း...။ သူ့အဖွဲ့...တာရာ
ဒေဝီတွင်...ရသ့ကဲ့သို့...အဖွဲ့...အဖွဲ့...အဖွဲ့...
လည်း...ကရုမိ...။ အဖွဲ့...အဖွဲ့...အဖွဲ့...
လူပျိုကောင်း...လိုက်ပြီး...ပြောပေးသတည်း...။

သူတို့ဆီတွင်...လေ့တစ်ခု...ရှိသတည်း...
မိန်းကလေးများသည်...တစ်ယောက်လျှင်...
တစ်ပါး...ရွာစွန်ရှိ...ရေကန်ကြီးထဲတွင်...
ခုပေးပြီး...ရေချိုးကြရသတည်း...။ မိန်းမ...
ကလေးများသာ...ရပြီး...ရေချိုးကြရ...
ပင်...ဖြစ်သတည်း...။

ထိုရေကန်ကြီးသေ့... မိန်းကလေး
များ၏... ကျက်သရေကို... ပို၍... တိုး
မြှင့်ပေးခဲ့လှသော်... ဟု... ဆိုကြသော်...

တစ်ခွာနေတွင်... တာရာဒေဝီ... စွင့်... မိန်း
မပျိုလေး ဒါမျိုးသေ့... ထိုရေကန်ကြီး
ဆီသို့... သွားပြီး... ရေချိုးကြသော်...
သုတို့ဘာလုပ်... ရေကန်ဝတ်တွင်... မျှော်
ရှင်... မြို့တန်းစွာဖြင့်... ရေပက်ကစားရင်း
ပတ်ဝန်းကျင်ကို... မေ့လျော့နေကြသော်...

သုတို့... ဖပ်ကြံဒေသေ့သော်က...
တစ်စုံတစ်ပေဘက်၏... မျက်လုံး
များက... ချောင်းမြောင်း... ကြည့်
၍... နေခြင်းပင်... .."

အလီ..သဒ္ဓါ..တာရာဒေါ..တို့..မိနစ်
ကလေး..တစ်ခု..ဖော်ကောင်... ..
ချောက်မှ..လိုက်ခဲ့ပြီး...ချော့ချော့
သဒ္ဓါကို...တိတ်တခိတ်..ချောင်း
မြောင်း..ကြည့်ရှုနေခြင်းပင်..ဖြစ်သည်။

ထိုနေရာကို..ဖုတ်သဒ္ဓါပေးကျား
လေးဖျံ..မလာရဟု..အာမိန့်ထုတ်
ထားသော်လည်း..အလီကတော့...
ထိုအာမိန့်..ဆွမ်းကမ်းကို..သောက်
ဖျက်...ကျူးလွန်သည်...သုဝသဒ္ဓါ..
တာရာဒေါ..ကို..ကြည့်ပြီး..ချွတ်
တော့..ဖြာလျက်ရှိလေသည်...။

ဟိုကောင်..ခါနီး...
ပြန်ချောက်လော့ခင်..တာရာ
ဒေါ..ကို..ငါ..ရှာမောင်..ဟု
ရမည်...။

ဗလီ...သေ့...ရှက်တာရက်...ထိုနေရာမှ...ထွက်ခွာသေ့ကို...မိန်းကလေးတစ်ဦးက...တွေ့သွားခဲ့လေသေ့...။

ဟိုမှာ...ဗလီ...ဒီအနားက...ဖြတ်သွားတာပဲ...ငါတို့ရေချိုးနေတာ...လာချောင်းကြည့်သွားသလား...မောင်တို့...။

ဟွတ်တာဟိ...။ ဒီကောင်က... အကျင့်ကောင်မတော့... မဟွတ်တို့...။ သတိတောင်းနေပါ... ငါ့အရာ...။ သူ့က... နှင့်ကို... အသေအလဲ... နှိပ်ကိန်းတာ။ သူ့မိတ်ဘဲမှာ... တစ်ခုခုများ... ကြံရသွင်းနေသလား... မောင်တို့...။

သူ့... ဤစေ့စပ်ပျော်ကော့... ရ၊
 မတူလား...။ ငါ့မှာ... လိုခေါ်န... ဤတယ်
 ဆိုတာ... တစ်ရွာလုံးက... သိနေတာပဲ...။
 ပြီးတော့... လိုခေါ်န... မြန်လာတာနဲ့...
 ငါက... လက်ထပ်တော့မှာ...။ သူ့...
 ဘာတာတိုင်းပိုင်မှာပဲ...။

မိန်းမ...။ လူပုဂ္ဂိုလ်မာဆိုတာ... ရတနာ
 အချို့နဲ့လေးလောက်မှာလည်း... အခွင့်အလမ်း
 ကို... မြန်မြန်ဆန်ဆန်... ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်...
 နဲ့... လိုခေါ်န... ရောက်မလာခင်... သူ့မှာ
 လိုအပ်တဲ့အစွမ်းမရှိ... ဤတယ်ဆိုတာ...။
 သူ့မှာ... မတူနိုင်ဘူး...။ ပြန်ရမှာ... နင်...
 ပေးတာတစ်ခုပဲ... ဆိုရင်... သူ့...
 အတိုင်း... ဤစွမ်းအား... မပုဂ္ဂိုလ်...

မလိ...သဒ္ဓါ...မိမိအပေါက်...
ကင်္ဂါမိဖက်လားလိမ့်...ဟု
ထင်ခဲ့...သိမိ...တစ်ခါက...
တကရာဒေဝီ...သဒ္ဓါ...ကော့သီ
က...အမြဲနိတ်တွင်...သု...ဆီသို့...
အပီအပီ...လျှောက်လာ
လာ...မလိ...နိ...ပက်ပတ်...
မိသဒ္ဓါ... ..

မလိ...၊ နိ...ငါ့ဘွားမဟု
လမ်းက...ဖတ်မိ...ဘာ...အခော့
အပွက်...ပေးမလိမ့်...။

ဒေဝီ...ရဟ...နိ...
ငါ...အခော့အပွက်ပေးမလိ
မဟုတ်ပါဟု...နိ...
အချစ်...ငါ...ကောင်းမလိ
လာတာပါ...။

ဟု...ငါ့မှာ...သက်တော်
မပျံ့ဘူး...ရှိနေတာပဲဆိုတာ...နယ်ဒီသား
နဲ့...ဒီလိုကောားမျိုး...ပြောထွက်ပါလား။
ကိုလီန...ဟာ...နယ်ဒီလုပ်ချင်...နယ်ဟာ...
ကိုပျံ့ဘူးလုပ်ချင်အပေါ်...သတ္တိကောင်း
ပြီး...ငါ့ကို...ဆက်ကားဖို့...ငြိမ်သွင်
တယ်...။

ကိုလီန...ဟာ...သိသွားရင်...
နယ်ကို...ဘယ်လောက်...အထင်အ
သွားမလဲ...ဆိုတာကိုရော...ခွဲစား
ရဲ့လား...။...သုမရှိတဲ့အခါမှာ...နယ်
ငါ့ကို...နမတစ်လောက်လို့...ဆက်ခွဲ
ရမှာ...။...အခုတော့...နယ်...ငါ့ကို...အ
ရောက်...လုပ်ချင်တယ်...။

ငို...ငါက...နဂါး...ချစ်နေ
တာ...ကြာပြီ...။ ဝေါ်နက...ငါ့လက်ထဲ
ကနေ...လှပူခွာခဲ့တာ...။ ငါ...နီကာကွ
ကို...လုံးဝ...မကေချင်လို့...။ နဂါး...သူ
မယူရဘူး...။ ငါ့...ယုမာ...။

မလိ...သတ္တိ...ဒုပဏိပဏိ...ကိုပင်လုံး
ဖြင့်...တာရာပေ...အနားသို့...ပို၍...
ချစ်ကပ်လာခဲ့ရာ...တာရာပေ...
သတ္တိ...အမှတ်မပြု...မလိကို
တွန်းထိုးပြီး...ထွက်ပြေးလာခဲ့ပေ
သတ္တိ... ..။

တကရာအထိ...သဘင်...မလိရမ်းကားသဘင်
ကိစ္စနှင့်...ပတ်သက်ပြီး...မည်သို့ကုန်...
ဖွင့်ပြီး...အပြောချေ...။ရန်ပျိုးမှ...ရှိသော
ကြောရုပ်...။သို့အောင်...မလွှဲသော...
အပြင်ကိစ္စများမည်...ကိစ္စများအတွက်...
ခါတိုင်းလို...ပေါ့ပေါ့ဆဆ...ရှိမနေသော...။
အဖော်များများ...ခေါ်ပြီးတော့သွားသဘင်။

ဝမ်းကွဲ..ဖောင်ကွဲများသာ..မလိ..၏
ရုမ်းကားဖွဲ့နှင့်...ပတ်သက်ပြီး...သိရ...
မလိ..ကို..ရန်ပျိုးကွဲပေလိမ့်မည်...။မလိ
သဘင်...အခြားသို့...မဟုတ်...။မြို့စားပြီ
၏...တူပင်...ဖြစ်သဘင်...။မြို့စားကြီး
အရှင်နာဝါကို...သုံးပြီး...ရမ်းကားနှင့်
သဘင်... ..။

www.burmeseclassic.com

ဝေါန...သဘင်...နယာဝ...ရွာကြီးပေါ်
 ပြန်လှည့်၍...ရောက်လာခဲ့သဘင်၊
 ထိုသဘင်ကို...မယ်...ကြားသိ
 သွားခဲ့သဘင်.....

ဒီကောင်..ရောက်လာ
 ပြီ...။ ထိုကထွက်...မဟာအေဆင့်
 အဟုက်ကြီးပဲ...။ ဒီကောင်..ရှိနေ
 ရင်.. တာရာပေါ်..နဲ့..အပတ်တော့
 မှ..နီပေါ့မှ...ရမှာ...မဟုတ်
 တော့ဘူး...။

လောကကြီးမှာ..ဒီကောင်
 မရှိရင်..ကောင်းမယ်...။ သူ့ကို...
 အမြန်ဆုံးနုတ်နုတ်...မပတ်ရှုသ
 ပစ်ရမယ်...။

ဗလိ..တစ်ယောက်..အကြံအမျိုးမျိုး
 ထုတ်ကာ..မိတ်ချိတ်ဝင်နေချိတုတ်...
 ဒေါ်န..နွဲ့..တာရာဒေဝီ..ကို..လက်ဆက်
 ပေးရန်..စီစဉ်နေကြပေပြီ....."

တာရာဒေဝီ.... ကလေး...ဗလိ၏
 ရန်မှ...ကင်းစေးရန်...ဒေါ်န နွဲ့အဖို့
 ဆုံး...လက်ထပ်ချင်သလို...ထို့ကြောင့်
 ရက်သတ္တ..တစ်ပတ်အတွင်းမှာပင်
 ဖင်လက်ခွက်...စီစဉ်လေတော့သ...

ဗလိ...သလို...ရင်ထဲတွင်..ပုလောင်
 ဖြင်းပြုလော...ဝေဒနာကို..ခံစားသွား
 ခဲ့ရာသလို...ထိုရက်မှာတော့အတွင်း
 တာရာဒေဝီ...၏...အသွားအလာကို
 ကြည့်ပြီး...ရပ်ဝေးသို့..ခိုးပြေးမည်...
 ကြံစဉ်သေး၏... .."

သို့သော်... အခွင့်မဟာချို... အကြံ
အခွင့်လေ့ရှိ... မပြီးခြောက်ခဲ့...
သဘင်လိုနှင်း... မင်လာပွဲကျငါပ
မသွ်... နေသပို့... ရောက်လာခဲ့သဘင်..

ထိုကဏ်... ထိုကံနှယ်...
ဆိုလျှင်ကိတား... ဘယ်လိုမှ... မရ
တော့ဘုဗ္ဗ... ဒါန... ဒါန... မင်းက
တော့... ကောင်မနဲ့ဆင်နိုငိတော့
မှာပေါ့ကွာ...

မင်လာပွဲကျငါပရသပို့... မလိဝသွင်...
ဣန္ဒြေမပျက်... သွားရောက်ခဲ့သဘင်...
ဒေါ်န... သဘင်... သုဏ်... သုဣယျာဗိပ...
မဟုတ်ပါလား...

ဟ... ဟ... သုဣယျာဗိပ...
ငါတို့မင်လာပွဲကို... မင်း... အခုလို
လာပြီး... အားပေးတာ... ကျေးဇူး
တင်လှတယ်ကွာ...

သုဇယပ်ချင်မိ... အခုလို
ခေါက်ခေါက်ကြွေးရဲ့... မင်္ဂလာ
အောင်ပဲကွာ... မလောလို့ ဖြစ်ပါ
မလော...။ ငါ... သွားရော... ရှိတာ
တောင်... မသွားဘဲ... မပိဆီကို
လာခွဲတာကွ...။

ဟန်ဆောင်မျက်နှာ... ဟန်ဆောင်
ကောင်းခွင့်... ပြောမယ့်ဘာ... ပြော
နေရတာပဲ...။ မလိ... သဘင်... တာရာ
ဒေဝီ...၏... မျက်နှာကို... နှမြောတာသ
ရွာ... ကြည့်နေမိလို့ကိသဘင်...။

သုဇယပ်ထဲတွင်... ရမ္မက်မီး... ခေါ်သမီး
တို့သဘင်... မာထူးလောင်မြိုက်နေက...

စိတ်ထိတင်... အလီ... သခွင်... ဝါရရာပေါ်
ကို... သူ့လက်ထဲမှ... လှပသူ့အဖွဲ့သခွင်
ဟု... ထပ်နေမိသခွင်... ..

သူတို့နှစ်ဦး၏... မင်္ဂလာပွဲမှ... ပြန်
လာခွာသခွင်တိုင်း... နာကျခွင်
ချက်တိုက... ရင်ပတ်အပြည့်
ဖြစ်နေသခွင်... ..

ငါ... ဝါရရာပေါ်... ကို...
တပတ်တော့မှ... အဖွဲ့ရှေ့မခံဘူး။
မရ... ရကောင်... ပြန်ယူပြ
မယ်... ကွ...

အလီ... သခွင်... စိတ်ကို... လုံးဝ...
မလျော့သေး...။ ရင်ထဲမှာ... ..
ခက်မိမှုတို့ဖြင့်... လုံးဝတွေ့နေ
သာ... မကောင်းကြံစဉ်စိတ်
က... သူ့ကို... တွန်းအားပေး
ချက်... ရှိသခွင်... ..

လေါ်နု နှင့်..တာရာဒေဝီ..တို့
သဘွင်..တစ်ဖိုးတစ်ခါဖက်၌
တူထောင်ပြီး..နေထိုင်ကြ
သဘွင်.....

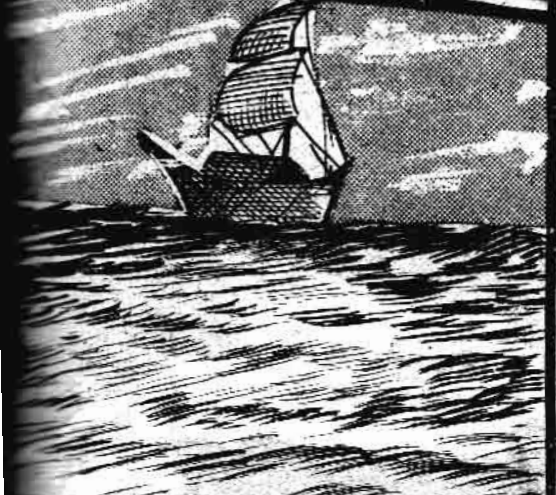
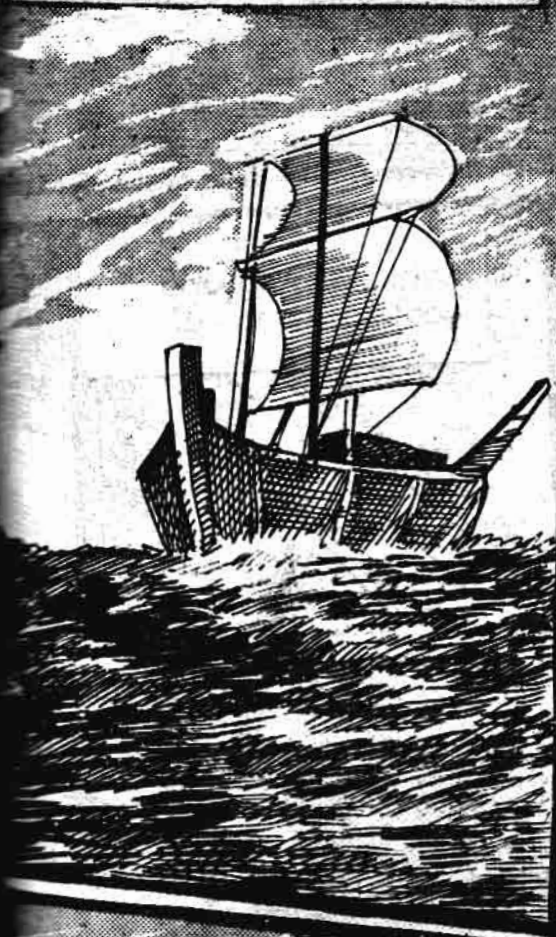

လေါ်နု..သဘွင်..သင်္ဘောတစ်ဖိုးဖြင့်...
မကြာခဏ..ကျန်ရောက်ကြကုန်ပေ...
ထွက်ခွာလေ့ရှိသဘွင်...အိမ်တွင်...
တာရာဒေဝီ..တစ်ဖိုးတစ်ခါဖက်...
ကျန်ရစ်ခဲ့သဘွင်.....

လေါ်နု...အိမ်တွင်..အမြဲမရှိသဘွင်
ကို...ဟယ်..သိသဘွင်...တို့ကြောင့်
လေါ်နု..၏..အိမ်အခြေအနေကို.....
အမြဲတမ်းမပင်...အကဲခတ်လျက်...
ဆင်ခြင် ကြံလျက်..ရှိလေသဘွင်.....

တစ်နေ့တွင်... ဇါနီ... သခင်... ကုန်ရောင်း
ကုန်ဝယ်... ထွက်ရမည်... ဖြစ်သဖြင့်...
လမ်း တာရာပေါ်... ကို... သတိ... ပိရိယာနှင့်
နေရန်... မှာကြား၍... ဆောက်တစ်နေ့...
နံနက်တွင်... သင်္ဘောဖြင့်... ခရီးထွက်
သွားခဲ့လေသည်... .."

သို့တော်... သင်္ဘောပေါ်တွင်... မလိ... တစ်
ယောက်... လိုက်ပါလာသည်ကို... လှ
ထိုးသား... တစ်ဦးမှ... လွှဲ၍... မှုတ်ကုန်
မထိလိုက်... ထိုလှထိုးသားမှာ...
မလိ... ၏... တပည့်ဖြစ်သည်... မှုတ်ကုန်
မျှ... မထိဘောင်... တိတိတစ်တိ... ခေါ်
တောင်လာခဲ့ခြင်းပင်... .."

ခွာဘက်သို့... ရောက်လာအခါ...
သင်္ဘောသစ်... ကျွန်းတစ်ကျွန်း
အနီးတွင်... ကျောက်ချဉ်းတော
ရပ်နားသော... ..။

ဒေါ်နု သစ်... သင်္ဘောသို့ ဖြစ်တော့...
တစ်နှစ်... ဤနေ့က... မောင်ရင်
ကွယ်... တစ်နှစ်... သင်္ဘောတစ်ခုသစ်
ရောက်လာရက်... ထွက်လာရာ... ..။

ဒေါ်နု... သစ်... ထိုသို့...
မှတ်မိသွားလေသစ်... ..။

ဟေ့ဟေ့...
ဟဲ...ဟဲ... ..။

အဖို...သတ္တိ...ဝေါန...ကို...လှုံ့ဖြင့်...
တစ်ချက်တစ်ချက်...ထိုးချလိုက်
တော့သတ္တိ... .."

ဟေ့

ဟက...သင်္ဘော...ပေါ်မှာ...
လှမ်း...လှမ်း...ခင်ရာ...
ကို...လှုံ့...ထိုးလိုက်တာ...
တော့လိုက်ရတယ်...
လိုက်တော့.....

ခင်ရာအဖို...
မြန်မြန်ပြေးလ
တော့...."

အဖို...၏...လှက်...သတိပေးသဖြင့်...
အဖို...ရှေ့ထဲကို...ခုန်ချပြီး...ထွက်
ပြေးတော့သတ္တိ... .."

ဟေ့

ရေကူးကွမ်းလာ..မလီ..သတ္တိ..
ရေကူးကာ..နီးစပ်ရာ..ကွန်ဒါ
ပေါ်သို့..တက်ပြေယသတ္တိ.....

လှေထိခံသာအများမှာ..ခေါ်န့..ကို..
ပိုမိုရှာခြင်းအခက်ပစ္စည်း..မတွေ့ရ
တော့လေ....။

သေရှာပြီ..ထင်ပါရဲ့
ကွာ...။သတ်သတ္တိအတိုင်း
ဘယ်လိုမှန်တော့ဘိ..မသိ
လို့ကိရဲ့ဘု...လောကိ...

ဘယ်လိုအကြံပေးနဲ့
များ..သတ်သတ္တိအတိုင်း
မသိဘူး...။ဆရာကတော့
ကို..ဘယ်လိုပြန်ပြော
ရပါလေကွာ...

အသေပါအနဲ့
လို့ပဲ...ဆရာကတော့
ပဲ...ဟေ့...

အငွေလား... မှီကောသိကင်ထက်ပယ်..
တိမ်မှို... တိမ်မဲတို့က... အလိပ်လိက်၊
အလိပ်လိက်.. တက်လော့ကြာဝတို့၊
အရင်ရှစ်မျက်နှာ.. တစ်ခွင်ဝင်
လေ့တို့... မိုးခြံမိသံတို့က... အဆက်
မပြတ်ဆိုသလို... ထွက်ပေါ်လာပါ၏။

တကရာပေါ်... သဘင်... သူ့ရား
ဟောက်ဟော်ရေကို... ကပ်လာနဲ့
မြဲရဲ့... ..

လက်ထဲမှ...ဖဲလိခွက်က...လွတ်ကု၍
ငြိမ်း...ကွဲသွားခဲ့သတည်း... ..

ဘုရား...ဘုရား...

ဝကရုပေါင်...သတည်း...အစိတ်စိတ်...
အမွှာမွှာ...ပြစ်သွားသော...ဖဲလိကွဲ
များကို...ဣစ္ဆာငြိမ်း...မိတ်ထဲမှာ...ထင်
ခန့်...ပြစ်သွားမိလေသတည်း... ..

ကုန်ပစ္စည်းခရီးထွက်ကိစ္စအသေ...
ပေါ်န...အတွက်လည်း...ယူပစ်မိတ်
များ...ပေါ်လာလေသတည်း... ..

ဟိုပေါ်န များ...
တစ်ခုခု... ..

မကြာမီ... မိုးများကာ... တပေါပေါနှင့်...
ရွာချလာသလို... လေကာလှေခါး... တာ
ဘား... တိုက်လာသလို... သစ်ကိုင်း
သစ်ခက်တွေက... ဘိမိခေါင်မိုးကို...
တခြောင်းခြောင်းနှင့်... ရိုက်ခတ်နေ
ကြသလို... ..

ဝါကရာဇာပီ... သခွင်... တစ်နှီးတခွင်... ဖြစ်
နေသလိုဘဝက... လန့်လှုပ်လန့်နေမိ
သလို... ခင်ပွန်းဖြစ်သူ... ကိုခေါ်ရာတွက်
လှုပ်... ယုန်မြင်းခွာ... ဖြစ်လျက်ရှိလေ
သလို... ..

ခင်ခို... လှုပ်... မိုးရွာနေတာ
နဲ့... ငါနဲ့ဘဝကအိပ်ဖို့... လာပါတော့
မလား!...

ခင်ဆုံ...ဆိုသည့်မှာ...သူမ၏...နှစ်မဝမ်းကို
ဖြစ်သည့်...။ အဖော်အဖြစ်...လားရောက်
၍...အိပ်ပေးပေးသည့်မှာ...နှစ်သားရှိခဲ့လေ
ပြီ.....။"

ထိုစဉ်...တကရာဒေဝီ...၏...အိမ်ခြံဝင်းထဲ
သို့...လှူတစ်ပေဘက်...ချဉ်းကပ်လာ
ခဲ့ပါသည့်...။ သူကား...အခြားမေ့တတ်
မလိ...ပင်...ဖြစ်သည့်...။"

တကရာဒေဝီ..တစ်
ပေဘက်တည်း...ရှိမှာပဲ...။
ဟန်ကျလျက်လေ.....။"

မလိ...သည့်...မှာရော့...
တစ်ကိုယ်လုံး...ရှိခဲ့နေ
လျက်ကပင်...အိမ်ပေါ်သို့
တက်လာပါစော့၏...။"

အပင်ပဲခွလဲ!...
ခင်ဆုံ...လာ...ဟင်...

ငါပါ...ခေါ်န...

ဟင်...လို့ခေါ်န...
မြန...မြနလာပြီ.....

မိုးထဲ...လေထဲမှာ...နားစွန့်အားဖျား...
ကြားလျှောက်ရာသွင်ကိုပင်...စိတ်မှာ...
ခွဲနုပျိုလား...မာပီ...ခေါ်န၏...အသံ
ဟူပဲ...အမှန်တကယ်...ထင်မိလိုက်
သတ္တိ.....

ထိုကြောင့်...တံခါးကို...ချက်ချင်း
ပင်...ဖွင့်ပေးလျှောက်မိလေရာ.....

ဟင်...နှင်...နှင်...
ဗဟို.....

ဟား...ဟား...ဟား...ဟား...
မေ့... နှင်... နှင်... နှင်... နှင်...
မှတ်နေသလား... "မလီလေ... မလီ"
ခုတော့... သိပြီ... မဟုတ်လား...
ဟား...ဟား...ဟား...ဟား...

မလီ... သဒ္ဓါ... တံခါးကို နောက်ပြန်
ပိတ်လိုက်ရင်... ဆောင်နိုင်သူ...
တစ်နှစ်ပမာ... ရုပ်စေ့လိုက်ပါတော့
သဒ္ဓါ... ..

နှင်... နှင်... ငါ့အနားကို...
မောင်နဲ့... မောင်နဲ့... မဟုတ်
မာနဲ့နော်... မလီ... နှင်... အခု...
ထွက်သွားမိမိ...

မေ့... ငါ... နှင်ကို... လက်
လွှတ်... အဆုံးရှုံး... မခံနိုင်တော့ဘူး...
ငါ... နှင်ကို... ယူပို့လာတာ... ငါ... အပင်
ကို... သွားရမလိ... မသွားနိုင်ဘူး...
မသွားနိုင်ဘူး... လာ... ငါနဲ့...
လိုက်နဲ့... ..

မလိ... ယွတ်စမ်း... နှင်...
မယုတ်မာနဲ့... ငါ့မှာ... ကာမပိုင်...
ရှိတယ်... နှင်... ငါ့လို... မခေါ်ကားနဲ့...
ယွတ်... ယွတ်နော်... မလိ...

စွဲကဲ!... နှင်... သောကျား...
ဟုတ်လား... ခေါ်နဲ့... မိဘာတာ
လား... ဒီလောက... မရှိတော့ဘူး...
သေပြီ... ငါ... သတ်ဖိုက်ပြီ...

ဟင်... ငါ့သောကျားကို...
နှင်... သတ်လိုက်တာပေါ့... ဟုတ်လား...
လူ... လူယုတ်မာ... ဟို... ငါ... မပံ့ဘူး...
ဘယ်နှစ်နဲ့... ငါ့သောကျား... သူ
တော်ကောင်ကို... နှင်... မသတ်
နိုင်ဘူး...

ကျေး... နှင်ပေလဲ... မတတ်နိုင်
ဘူး... သူ... သောတာကတော့... သေပြီ။
ဒါမှ... ငါ... နှင်ကိုရမှာ... နှင်ကိုငါ...
ပေါင်းရမှာ... ဟိ... ဟိ... ဟိ...

မလိ...သတ္တိ...ရုန်းကန်နေသော...တာရာ
ဒေါ်...ကို...စိတ်မရွံ့စွာ...တွန်းထိုး
ပစ်လိုက်သည်...မလိ...စိတ်ချီငါတွေ
ဝင်လာလေပြီ... .."

မလိ...လွှတ်ခါနီး...
လွှတ်...လွှတ်...နင်း...ခွေးကျင့်
ခွေး...မလိ...မယုတ်မာ
နဲ့...! နို...ကလေး....."

ဤမိခင်မိ...ဆက်ခံနေသဖြင့်...
တာရာဒေါ်...မှာ...သတိပင်...လစ်
သွားပါတော့သည်... .."

ထိုခဏ... အိမ်စောင့် ဒုတိယသည်...
ချက်ချင်းပင်... ကုန်းပင်တင်ပြလာ
ခဲ့ပြီ။.....

ဟဟဟ... ငမိုက်သား...
ရတနာသုံးပါးကို... ငြိမ်သိုလေစော
တ... သုတေသနကောင်းကို... ပစ်ခွာ
ရသလား...။ နှင်... ကာမေသုမိတ္တနာရ
လံ... ထိုလိုပြီ...။ သွားရော
ဟဟဟ...။

အိမ်စောင့်

အိမ်စောင့် ဒုတိယသည်... အဖီ၏...
ထုတ်ကုန်ခဲ့ပြီ... အိမ်ပြင်သို့...
လွှင့်ပစ်လိုက်လေသည်...။

အလီ...သခွင်...အိမ်ပြင်သိ...
ရှောက်သခွင်ဒိ...ကြောက်
လန့်တကြား...ထပြောပါ
တော့သခွင်.....

ဟိန်း

ဟိန်း

မိုး ဒြဲဝါသံများ...အဆက်မပြတ်...
ထွက်ပေါ်လာသခွင်...ထိုးပြင်...
မြေကြီးကို...ခွဲပြီး...ထွက်ပေါ်လာ
လာ...အိမ်နဲ့ကြီးများသခွင်...အလီ
၏...ချောက်မှ...လိုက်ကြလေတော့
သခွင်.....

ဘေး...အိမ်နဲ့ကြီးတွေ...
အိမ်နဲ့ကြီးတွေ...ငါ့နားကို...
မဟာကြီးနဲ့...သွားကြ...ဘေးကြီး
လယ်ကြပါဒါနဲ့.....

BURMESE CLASSIC

လူတွေ... တကာလကလေးထက်... ချစ်ခင်ခင်...
မြဲသိပ်ကြားလောက်ရပြီ... မိမိတို့လက်နက်
လောင်ဖို့ဝေသခွင့်... အဖေ... ဧက... ကိုယ်ပေါ်ပို...
ချက်ချင်းကျရောက်လာခဲ့လေသတည်း...

အ...

BURMESE CLASSIC

အဖေ... တစ်ယောက်... အကုသိုလ်ဝဘုရား
ဧက... အကဲကို... မရှုမလှ... ခံစားရင်း... သေ
ခံခဲ့သွားခဲ့ရလေပြီ... ..

ဒေါ်နု.. သာဓု.. အဖေ.. ဧက.. လှူချက်
ဖြင့်.. ရေထဲကျသွားခဲ့သော်လည်း
ရေစီးထဲသို့.. ချောပါသွားခဲ့ပြီး.. ကံ
အားလျော်စွာ.. အသက်မဆုံးခဲ့..
တံငါပျော်တစ်စင်းက.. တွေ့ရှိပြီး...
ကယ်တင်ပေးလို့ကလေး
ကြောင့်ပင်.. ဖြစ်လေသည်..

လှူချက်မှာ.. ကိုယ်ပေါ်တွင်.. ရှောင်မိသွား
၍... တော်ပေတော့သည်... ပျော်ပါး...
လှူများက.. ဒေါ်နု.. ကို... မိုင်းပြီး.. မြို့စုကြ
သည်... ..

BURMESE CLASSIC

ကံကောင်းချင်တော့... ထိုပျော်သော
ဖိတ်ကို အသောက်ကပ်... ဖြစ်သည်
ပေ.. ဖြစ်နေလေသည်..

ဒေါ်န...သခွ်...ဒ်မိမိ...ကျန်မာစွာ...
ပြန်ရောကိလာဆာအာခါ...မလိ...ရမ်း
ကားခဲသခွ်...အပြစ်ပျက်ကွ်...သိ
လိက်ရလေသခွ်... .."

ဒေဝီ..က..လိုခါန...
ကကယိဆဲပြီလို့...ထင်တာ...
မလိ..က..သိပ်ပြီး...ယုတ်မာတာပဲ..
လိုဒေါ်နရယ်... 'ဟဟ...ဟဟ'
ဟဟ..."

BURMESE CLASSIC

ဖြစ်ပြီးတာတွေကို...
မေ့ခါလိုက်ပါကော့...ဒေဝီရယ်။
မလိ..လခွ်...သု...အကုသိုလ်ကံနဲ့...
သု...သွားပါပြီ...။သုတော်ကောင်း
ကို..နတ်ကောင်း စောင့်မတယပ်ပို့ပဲ
သဘောထားရတော့မှာပေါ့... ..။
ဒ်မိမိစောင့်နတ်ရဲ့...ကျေးဇူးက...ကြီး
မားလှပါပေတယ်...။"

မလိ...ကို...သင်္ဘော...တစ်စီး
ခွဲသော...လှေထိုးသားသတ္တ
လည်း...သုလိပ်ပြာ...သုလှေ...
ထွက်ပြေးသွားခဲ့သည်။.....

မလိ...ကား...သင်္ဘော...မလားကို
ပစ်မှားခဲ့သည့်...ကာမေ့လျော့ကံကြောင့်
မေ့လျော့ပြီးသော်လည်း...ဝရံကျခံနေ
ရကာ...နောက်ထပ်...အနှစ်တစ်သောင်း
ခံနေရဦးမှာ...ဖြစ်လေတာတည်း.....။

BURMESE CLASSIC

